

[1982 பிப்ரவரி 11]

தீர்மானம் பேரவை முன் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. செ. அங்கநாயகம் : இச் சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஈ) நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு நிவாரண நிறுவனங்கள் (சிறப்பு விதிகள்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இச்சட்டமுன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம் விவாதம்—தொடர்ச்சி.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் பேச வாய்ப்புத் தந்து, போதுமான நேரமில்லாத காரணத்தால் இன்று தொடர்வதற்கு அனுமதி தந்த உங்களுக்கும், அதை ஏற்றுக் கொண்ட மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் முதலில் நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு என்னென்ன செய்துள்ளோம் என்பதை ஆளுநர் உரையிலே விரிவாக எடுத்துக் கூற முடியாவிட்டாலும், இங்கே கருத்துக்களை வெளியிட்டவர்களுக்கு பதல் சொல்லுகின்ற முறையில் அதற்கு விளக்கம் தருவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தால், அதை நான் பயன்படுத்தக் கொள்வ தவறில்லை. என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் தேர்தலில் மக்களைச் சந்தித்தபோது சில கோட்பாடுகளை அடிப்படையாக வைத்து, எதை எதை நாங்கள்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. ஆர்.] இராமச்சந்திரன்

செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னோமோ, அவைகளை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறோம் என்பதை எடுத்துக் கூற வேண்டிய மிகப் பெரிய கடமை எனக்கிருக்கிறது. என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். இங்கே நான் தொடர்ந்து பேசத் தொடங்குகிற போது, சில மாமன்ற உறுப்பினர்களுடைய சந்தேகங்களுக்கு பதில் சொல்லுகின்ற வாய்ப்பில் மேலும் சில தகவல்களை தருகின்ற நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறிய அந்த உணர்வோடு, இன்று நான் ஒன்றைத் தொடரலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பதைப் பற்றி நாங்கள் அதிகமாக விளம்பரம் செய்கிறோம் என்றோ அல்லது அதைச் சொல்லி மக்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறோம் என்றோ யாருக்காவது தவறான செய்தி வந்திருக்குமேயானால் அது உண்மைக்கு மாறானது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப் பொருளாதாரம், கிராம மேம்பாடு, கிராமத்திற்கென புதிய அவசர நிலைமைகளில் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ற வகையில் மூன்றாகப் பிரித்து, நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே வெளியிட்டு, அதை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிக்கிறோம். நிதி நிலை எந்த அளவிற்கு ஒத்துழைக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு அவைகளை செயலாக்க நாங்கள் முனைகிறோம். அந்த வகையில் நாங்கள் 1980-81 ஆம் ஆண்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் முதற் கட்டமாக 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கீழ்க்கண்ட பணிகள் எடுக்கப்பட்டு, முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, வெளியே உள்ள மக்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் நான் பதில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசின் சார்பாக இந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் படிக்கும்போது, மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையாக கடைபிடிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

குடிநீர் வசதித் திட்டங்கள் 2609 : செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 18.03 லட்சம், நிறைவுப் படி சாலைகள் 6587.16 கிலோ மீட்டர் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 1236.32 லட்சம். சிறு பாலங்கள் எண்ணிக்கை 3043, செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 350.80

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

லட்சம். ஆதிதிராவிடர்களுக்கான இடுகாட்டுக்குச் செல்லும் காலை வசதி ஏற்படுத்தித் தர அமைக்கப்பட்ட சாலைகள் 927.21 கிலோ மீட்டர் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 79.87 லட்சம். சிறு பாலங்கள் என்ற வகையில் மேலும் பல இடங்களில் கட்ட வேண்டுமென்று சணக்கிட்டு 1,23 நிறைவேற்றப்பட்டன. 68.20 லட்சம் மேற்கொண்டு செலவழிக்கப்பட்டது. ஊரக மருந்தகங்கள் 82 செலவு தொகை 47.42 லட்சம் தாய் சேய் நல நிலையங்கள் 237 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 118.87 லட்சம் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் 947 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 486.48 லட்சம்.

அதே போல் இரண்டாவது கட்டமாக எடுத்துக் கொள்ள பட்ட 150 வட்டாரங்களில் இதுவரை நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள பணிகளின் விவரம் வருமாறு—

குடிநீர் வசதிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீடு 5,922 முடிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை 2,891. 31-12-1981 வரை செலவழிக்கப் பட்ட தொகைக்கு 1,342.96 லட்சம் இணைப்புச் சாலைகள் 11,534.95 கிலோ மீட்டர் குறியீடு : முடிக்கப்பட்டவை 4,994.99 செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 1,672.41 லட்சம். சிறு பாலங் கள் குறியீடு 11,256 ; முடிக்கப்பட்டவை 5,916 ; செலவழிக்கப் பட்ட தொகை 1,053.98 லட்சம். ஆதித் திராவிடர் மயானத் திற்குச் செல்லும் சாலை 742'60 கிலோ மீட்டர் குறியீடு : முடிக் கப்பட்டவை 505.10 கிலோ மீட்டர் ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 31.05 லட்சம். சிறு பாசன வசதி மேம்பாட்டுத் திட்டங் கள் 933 ; முடிக்கப்பட்டவை 386 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 32'68 லட்சம். ஊரக மருந்தகங்கள் எண்ணிக்கை 170 ; முடிக் கப்பட்டவை 6 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 113.48 லட்சம். தாய் சேய் நல விடுதிகள் எண்ணிக்கை 492 ; முடிக்கப்பட்டவை 33 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 75.94 லட்சம். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் எண்ணிக்கை 1,774 ; முடிக்கப்பட்டவை 355 ; செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 677.32 லட்சம்.

இதையெல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் காரணம் இந்த அரசு எந்தெந்த வசதி வாய்ப்புகளைப் பெற்றிருக் கிறதோ அதைப் பயன்படுத்தி நாங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொன்னவைகளை நடத்தி முடிப்பதற்கு எப்படியும் எங்கள் கடமைகளைச் செய்கிறோம் என்பது மாமன்ற உறுப்பினர்களுக் குத் தெரிந்திருக்கும் என்றாலும் இங்கே அவற்றை வெளியிடுவதன் மூலம் மாமன்றத்தின் வெளியிலே உள்ளவர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருந்தோம். கிராமப் புறங்களில் பெண்களுக்குத் தனிக் கழிப்பிடங்கள் இல்லை; அதை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அது பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

1980-81-ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்டு 69 முதல் சட்டத் தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்களிலே ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் 2 வீதம் 138 கழிப்பிடங்கள், ஒவ்வொன்றிற்கும் 6,330 ரூபாய் வீதம் 8.74 லட்சம் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இரண்டாவது சட்டத் தன்னிறைவுத் திட்ட ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றுவது குறித்து ஆராய்ச்சியில் தமிழகத்திலே உள்ள 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் ஆடவர்—பெண்டிர் இருபாலர்க்கும் ஒவ்வொரு கழிப்பிடத்திற்கு 14,100 ரூபாய் வீதம் கழிப்பிடம் அமைக்கும் திட்டத்தை 22.56 கோடி ரூபாய் செலவில் 3.4 ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டு உள்ளது.

இவைகளை நான் குறிப்பிடும்பொழுது இன்னொன்றை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. சிவராமன், சின்னசேலம், சாங்கிரஸ்-ஐ கட்சி யச் சேர்ந்த நண்பர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவருக்கு (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) நன்றியறிவிலைத் தெரிவிக்கும் வகையில் எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.—

“அன்புடையீர், வணக்கம். கடந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட வறட்சியில் மாநில அரசுமூலமாக வறட்சி நிவாரணப்பணிகளை மேற்கொண்டு எனது தொகுதியில் பெரும்பான்மை பகுதிகளில் ஏரி மராமத்து பணிகள் பொதுப்பணித் துறையினால் செய்யப்பட்டது. அவ்வாறு செய்யப்பட்டதால் கடந்த பருவ மழையின்போது செய்யப்பட்ட பணிகளால் ஏரியில் பின்னால் தண்ணீர் தேங்க செளரியமாக இருந்தது. அந்த அளவிற்குத் தங்கள் பெரு முயற்சியாலும் பொதுப் பணித் துறையின் செயற் பொறியாளர், நிர்வாகப் பொறியாளர்களால் பணிகள் உடனுக்குடன் பார்வையிடப்பட்டு எந்த ஊழல் புகார்களுமின்றி நடைபற்றமைக்கு தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் எனது சார்பாகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் நாங்கள் அக்கறைக் கொண்டு அங்கங்கே சில தவறுகள் நடந்திருந்தாலும்கூட அட்சிபேதம் பாராமல் எந்தப் பகுதிக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது என்பதில் தேவையை முன்னிட்டு மட்டுமே நாங்கள் அக்கறை காட்டி அதிகாரிகள் அந்தப் பணிகளைச் செய்தார்கள் என்பதற்கு நான் எடுத்துக்காட்டாக இதை நான் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 சிப்ரவரி 11]

வறட்சி நிவாரணம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ஜே. எஸ். இராசு, எம். எல். ஏ. அவர்களும், திரு. நெடுமாறன் அவர் னும் சில உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் பேசும் பொழுது வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு நாம் 137 கோடி கேட்டும் மத்திய அரசு முன்மையில் ஒரு பங்கு குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அது ஆளுநர் உரையிலே சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 13 மாவட்டங்களில் ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமையைச் சமாளிக்க பல்வேறு நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துக் கொள்ள 137 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விரிவான குறிப்புகள் தயாரித்து அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி மத்திய அரசிடம் நிதி உதவி கோரப்பட்டது உண்மை. மத்திய அரசு ஒரு ஆய்வுக் குழுவை 1981 ஏப்ரல் 1, 2, 3, 4 தேதிகளில் தமிழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தது. அந்தக் குழுவின் பரிந்துரை அடிப்படையில் 40 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்தது.

ஐதலை மாதத்திலே கீழ்க்கண்ட இனங்கள் மீது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நிர்ணயித்த உச்சவரம்பை உயர்த்தும்படி கேட்டுக் கொண்டோம். அனுமதிக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பு குழாய்க் கிணறு அமைப்பதற்கு 8 கோடி. கூடுதலாகக் கோரப்பட்ட தொகை 3.62. நகராட்சி பேரூராட்சி குடிநீர்த்திட்டங்களுக்கு 2 கோடி கூடுதலாகக் கோரப்பட்டது. 40 லட்சம், சென்னை மாநகராட்சிக் குடிநீர்த்திட்டங்கள், அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தொகை 87 லட்சம்.

(முற்பகல் 10-40)

நீர்பாசன வேலைக்கு கொடுக்கப்பட்ட அளவு 15 கோடி. கூடுதல் கோரப்பட்ட தொகை 1.50 கோடி.

இதுபோன்று சாலைப் பணிகள், ஊடணிகள், குட்டைகள் மேம்பாடு இவைகளுக்கெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அபாய குறிப்பாகக் கொடுத்து, ஏறத்தாழ 8 கோடியே 92 இலட்சம் கூடுதல் கோரப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் ஓரளவுக்குக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள். அவர்கள் கொடுத்த தொகை போக தமிழக அரசு அதிகமாகச் செலவழித்திருக்கிறது என்றாலும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இதே வறட்சிப் பணிகள் நடைபெறச் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தில் இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்த பாழுது மைய அரசிலிருந்து எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்பதையும், இப்பொழுது எவ்வளவு ஒதுக்கித் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்ப்போமானால் அவர்கள் இப்பொழுது உண்டான நிலையை நன்கு உணர்ந்து, மேலும் அதிக அளவிற்கு உதவித் தொகையைக் கொடுக்க முன்வந்தார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அவர்கள் திரும்பப் பெறுகின்ற பணமாக இருந்தால்கூட அவர்கள் அதைக் கொடுக்க முன் வந்தார்கள் என்பது, செலவழிக்க அனுமதிக்கப்பட்டோம் என்பது ஒருவகையில் உதவியாக இருந்தது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

நான் ஒன்றைச் சேரல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரக் குடிநீர்ப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில் மட்டும் புதிதாக ரூபாய் 87 இலட்சத்தைக் குடிநீர்ப் பணிகள் என்ற தலைப்பில் அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொடுக்க ஒப்புதல் தெரிவித்துள்ளது. இந்த நேரத்தில் வேறு பிரச்சினையை இணைத்து நான் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சென்னை குடிநீர்ப் பற்றி இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீராணம் திட்டத்தைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வது ; தொடர்ந்து நடத்துவது என்பதைப் பற்றியும், அதை ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு அமைக்கலாம் என்பதை இங்கே பேராசிரியர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். மற்ற மாமன்ற உறுப்பினர்களும் இங்கே வெவ்வேறு முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இராமசாமி எல்பவரைக் கொண்டு அதைப்பற்றி விசாரித்தபொழுது அது இலாபம் தரக்கூடியதாக இல்லை என்பதை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதையும், அப்படி அதை ஏற்றுக்கொண்டால் கூட நம்முடைய தேவையூர்த்தி அடையுமா என்றால் அது அடையாது என்ற வகையில் அவைகள் இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த அரசு பதவிக்கு வருவதற்கு முன் 1980 தேர்தலின் பொழுது கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி நாங்கள் அல்லே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். கிருஷ்ணா நதி நீரைக் கொண்டு வரலாம் என்று நாங்கள் விரும்புவதை அதிலே குறிப்பிட்டபொழுது, அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த நேரத்தில் ஆந்திராவின் முதலமைச்சராக இருந்த சென்னா ரெட்டி அவர்கள் மிக அக்கறை காட்டியது மட்டுமல்ல அதை எந்த அளவிற்கு விரைவாகச் செயல்படுத்த முடியுமோ அதைச் செயலாக்கலாம் என்ற எண்ணத்தையும் அவர்கள் சொல்லி, மற்ற மாநிலங்கள் தர வேண்டிய 10 டி.எம்.சி. தண்ணீரை அவர்கள் தரத் தயங்கினார்களாகூட, எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தர வேண்டிய 5 டி.எம்.சி. தண்ணீரை நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அவர்கள் (சான்றார்கள். அதையொட்டி அதிகாரிகள் மட்டத்தில் பேச்சு நடந்து

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கொண்டிருந்தது. ஆனால் தாமதம் ஆவதைப் பார்த்து இனி இது பயன்படாமல் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் வேறு. மற்றவர்கள் குழாயில்தான் கொண்டு போக வேண்டும் என்றும் வேறு சிலர் ஓப்பன் சேனல் மூலம் கொண்டு போகலாம் என்றும் இப்படி அவர்களுக்குள்ளேயே கருத்து வேறுபாடு கொண்டு அதன் விளைவாகக் கிருஷ்ணா நதித் தண்ணீர் வருவது என்பது இயலாத காரியமாகிவிடுமோ என்று இருந்த நேரத்தில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் என்ன கருத்தைச் சொன்னார்களோ, அதே கருத்தை மீண்டும் இப்பொழுது சொல்லி அதை நடத்துவது உதவிசுரமாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டதோடு அண்மையில் சில சாதகமான எண்ணங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தவொரு குறிப்பை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வீராணம் திட்டத்தில் 2.5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கிடைக்கும். கால்வாயின் நீளம் 192 கிலோ மீட்டர். ஆகக் கூடிய செலவு ரூ. 150 கோடி. கட்டளைக் கால்வாய்த் திட்டம் 15 டி.எம்.சி. 451 கிலோ மீட்டர் நீளம். ஆகக்கூடிய செலவு ரூ. 203 கோடி. கிருஷ்ணா நதி திட்டம் 15 டி.எம்.சி. 260 கிலோ மீட்டர் நீளம். ஆகக்கூடிய செலவு ரூ. 188 கோடி. இந்த ரூ. 188 கோடி, 260 கிலோ மீட்டருக்கு எப்படி வருகிறது என்ற கேள்வி இருக்கும். அதற்கு ஒன்றைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒரு யோசனையைச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் பாசன வசதிக்காகத் தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே நாங்கள் ஸ்ரீசலம் வரை கொண்டு வருகிறோம். அதாவது, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலேயே இருக்கிறது. அதை குந்தேறு என்கிற நதியின் வழியாகக் கொண்டு வந்து, அதை சோமசீலம் அணைக்கட்டிலே சேர்த்து, அதுவரையிலே நாங்கள் கொண்டு வந்து விடுகிறோம்—அவர்களுக்குத் தேவை.—ஆகவே, அதை விடுத்து, மேற்கொண்டு அங்கேயிருந்து நீங்கள் செம்பரம்பாக்கம் ஏரிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, நீங்கள் பாதித் தொகையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. அதிலே, குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து, 163.9 கிலோமீட்டர்தான் போட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மீதப் பகுதிக்கு, அந்த இடங்களுக்குப் பாதிபாதி, அல்லது, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் அல்லது குறைவு என்ற விதத்திலே பேசி முடித்தோமானால் நாங்களும் செலவு செய்கிறோம், நீங்களும் செலவு செய்யுங்கள் என்கிற வகையில் தான் அந்த ரூ. 188 கோடி என்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு உதவியாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதை மீண்டும் எடுத்து பரிசீலிப்பது மட்டுமல்லாமல், அதை ஏற்றுக் கொண்டு, உடனடியாக அந்தப் பணியைத் தொடங்குவதற்கு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்ன, என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை மைய அரசோடு தொடர்புகொண்டு, அந்திர அரசோடு பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. சென்னையிலே இதற்காகக் குழாய் அமைப்பது என்பது மிகப் பெரிய செலவு ஆகக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். ஏறத்தாழ, 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், போட்ட குழாய்களை எல்லாம் இப்பொழுது திரும்பவும் மாற்ற வேண்டிய அவசியத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். அதற்குத் தனியாகப் பணம் தேவைப்படும். அந்தப் பணியை எடுத்துச் செலவு செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த வகையில் கட்டளைக் கால்வாயா, கிருஷ்ணா நதியா, எதை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்ற சந்தேகம் யாருக்காவது இருக்குமானால் கிருஷ்ணா நதி நீரை விரைவில் கொண்டு வருவோம். அதில் அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளதால், முதலில், 5 டி.எம்.சி. கிடைக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, மகாராஷ்டிரா மாநிலம், கர்நாடகா மாநிலம், 5 டி.எம்.சி., 5 டி.எம்.சி. என்று 10 டி.எம்.சி. தர இருக்கிறது. அது முன்னால் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அது தொடர்கிறது என்ற காரணத்தால், உடனடியாக சென்னை மாநகராட்சிக்கு, மாநகரத்தினுடைய மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க வகையில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம் என்று கருதுகின்றோம்.

திரு. ப. நெடுமான்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, கிருஷ்ணா நதி நீரை சென்னை நகரத்தின் குடிநீருக்காக இங்கே கொண்டு வருகிற திட்டத்தை இந்த அரசு விரைவிலே அமுலாக்கும் என்று முதலமைச்சர் அறிவித்ததற்கு நான் முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஆந்திராவிலிருந்து தமிழக எல்லை வரை இந்தக் கால்வாய் விவசாயக் கால்வாயாக வருகிறது. அங்கே இருந்து தமிழகத் திற்கு வருகிறபொழுது குடிநீருக்கு மட்டும் கொண்டு வராமல் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே 5½ இலட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கக்கூடிய ஒரு கால்வாயாகவும் அது இருக்க வேண்டும். அதற்கு நாம் வற்புறுத்தவேண்டும். அதற்கு மேற்கொண்டு 55 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தேவை. ஆகவே, அந்த 15 டி.எம்.சி.யை 70 டி.எம்.சி. யாகப் பெறுவதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் செங்கல்பட்டுவட்டத்திலே 5½ இலட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளக்க முடியும் என்பதையும் முதலமைச்சருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

[முற்பகல் 10-50].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நெடுமாதன் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு நன்றி. ஆனால் “ஆசைக்கோர் அளவில்லை, அகிலம் எல்லாம் கட்டி ஆளினும்” என்பது போல, ஒரு 5 டி.எம்.சி. கிடைக்குமா உடனே என்று காத்திருக்கும்போது 70 டி.எம்.சி.. வேண்டும் என்று கேட்கும்போது அது நம்மை எங்கோகொண்டு போய் உட்கார வைத்து, இந்தப் பலனையும் தாமதமாக்கி, திட்டமே இல்லாமல் போய்விடும் நிலை இருக்கக் கூடாது. முன்னே அவர்களிடம் தகராறு. நீங்கள் திறந்த கால்வாயில் கொண்டு போகிறீர்கள்; நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வீர்கள், தமிழகத்திற்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி; ஆகவே நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம். குழாயிலேதான் கொண்டு போகவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதனால்தான், இவ்வளவு நாட்கள் தாமதம் ஆயிற்று. அவர்கள் பாசனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதுவும் நல்ல எண்ணத்தில் அவர்கள் சேமித்து வைக்கின்ற சோமசீலா என்னும் இடத்தில் இருந்து திருப்பி நமக்குத் தருகிறார்கள், என்றால் அது நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படை என்பதை நாம் தயவு செய்து மறந்து விடக் கூடாது. அதை விட, வேறு வகையில் ஏதாவது முறை கையாளப்பட வேண்டுமானால் அதைப் பற்றி நாம் அனைத்துக் கட்சியினரும் உட்கார்ந்து பேசி முடிவெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதில் இதில் அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கட்டளைக் கால்வாய் என்று சொல்லும்போது காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் இதோடு இணைத்துப் பேசுவது பிரச்சினையோடு பிரச்சினையாக முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். காவிரி நதி நீர்ப் பிரச்சினை பற்றி அண்மைக்காலத்தில், கர்நாடக அரசினுடைய முதலமைச்சர் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பராக நானும் அவரும் கூறிக்கொள்ள கூடியவர்கள் — 2 முதலமைச்சர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய பசியைப் பற்றி அவரவர்கள்தான் பேச வேண்டும் : தங்களைப் பற்றிதான் பேசிக்கொள்வார்கள் என்று சொல்வது போல, அவர்கள் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள், நாம் நம்மைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளுகிறோம் என்பதைப் போல ஒரு நிலை ஏற்பட முக்கியம். அதுவும் இப்போது இருக்கின்ற தண்ணீர் எல்லாம் தங்களுக்கே போதவில்லை என்று கூட சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில்தான் பேசுவோம் என்கிற நிலை தொடர்ந்து இருந்தது. நாங்கள் கர்நாடகத்தில் சென்று பேசியபோது, அந்தக் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டதாகச் சொல்லாமல் அது தொடருகிறது, என்கிற நிலையிலே இருக்கட்டும் என்ற எண்ணத்தோடு தான் விரும்பினோம் ஆனால் அதற்கு பிறகு அவருடைய பேச்சுக்கள் அவர்கள் மேகதாது திட்டத்திலே அக்கறைக் காட்டு

1982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வதை எண்ணுகிறபோது, அது நிச்சயமாக தமிழகத்திற்கு மாபெரும் ஆபத்தை மட்டுமல்ல, அநியாயத்தை செய்வதாக இருக்கிறது என்பதை உணருகிற காரணத்தால், இனி மைய அரசு டன் தான் நாம் தொடர்பு கொண்டு இதற்கு ஒரு வழிகாண வேண்டும் என்ற நிலைமையிலே இருக்கிறோமே தவிர, எவ்வளவு தான் அண்டை மாநிலங்களோடு நல்ல உறவு வேண்டும் என்று எண்ணினாலும், இந்தப் பிரச்சினையில் கர்நாடகத்தோடு தனியாகப் பேசி எந்தப் பயனும் பெறமுடியாது. என்கிற அந்த அளவுக்கு எங்களுடைய உள்ளம் ஏமாற்றத்தை அடைந்து விட்டது என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு, அந்தக் கர்நாடக மாநில முதல் அமைச்சர் மற்றும் அவருடைய அமைச்சர்கள் பேச்சுக்களும், செயலும் ஆளாக்கிவிட்டது என்று இந்த மன்றத்திலே வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே இனி மைய அரசுதான் ஒரு முடிவைச் சொல்வது என்ற நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் பேச வேண்டியது மைய அரசோடுதானே தவிர, கர்நாடக அரசோடு பேசுவதில் பயன் இல்லை என்ற முடிவுக்கு இந்த அரசு வந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்குத் தேவையெல்லாம், நாம் விரும்புவதெல்லாம், ஒன்றே ஒன்றைத்தான். இப்போது நாம் பயன்படுத்துகின்ற அளவு, எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்கின்றோமோ அந்த நிலங்களுக்கு உற்பத்திக்குப் பாதகம் இல்லாத நிலையில் நமக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க உத்தரவாதம் வேண்டும். அதுதான் நாங்கள் பேசிய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையில் இருந்து தமிழக அரசு பின் வாங்கவில்லை. அதைத்தான் இதுவரையில் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதை திட்டவாட்டமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை நாம் கவனித்துப் பார்க்கும் போது, கட்டளைக் கால்வாயிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரை, அந்தப் பகுதியில் மழை பெய்து அந்த நதியிலே கலந்து கடலிலே போய்க் கலந்து வீணாகிப்போகும் அந்தத் தண்ணீரை புதுக் கோட்டை மாவட்டத்திற்கும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும் திருப்பி, அந்தப் பகுதிகளில் அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்கிற திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது. அதை ஆய்வு செய்யச் சொல்லியிருக்கிறோம். இதிலே யாரும் தவறு சொல்ல முடியாது. குற்றம் காண முடியாது. நாம் வேறு விதமாக காவிரி ஆற்று நீரை மேட்டூரில் இருந்தோ அல்லது வேறு வகையிலோ எடுத்தால், தவறாக எடுத்துக்கொண்டோம் என்றும் நம்மீது பழி சுமத்த முடியாது. ஆகவே, இயற்கை தமிழகத்திற்குத் தருகின்ற அந்த மழைத் தண்ணீரை நாம் அந்தப் பகுதிகளுக்குத் திருப்பி, அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில், அங்குள்ள ஏரி, குளம் ஆகியவற்றை நிரப்பக் கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்கி, இப்போது நாம் நிறைவேற்றுகின்ற தன்னிறைவுத் திட்ட

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

டத்தின் மூலம் ஆங்காங்கு 'ஏரி குளம் ஆழமாக்கப்பட்டு, சீரமைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவற்றில் அதனைத் தேக்கி வைத்து, பயன்படுத்தலாம் என்பது எங்களுடைய எண்ணமாகும். இந்தத் திட்டமும் அதிகாரிகளால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இந்த நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் சொல்வதை நீங்கள் கேட்கமாட்டீர்கள் அல்லது அதிகாரிகள் சொல்வதைக் 'கேளுங்கள்' என்று இரண்டு விதத்திலும் வெவ்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது சொல்லப்பட்டது. சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். கட்டளை கால்வாய் திட்டம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டம் என்று சொல்லி, அதற்காக வரைபடம் எல்லாம் போட்டு, ஒழுங்காக அதற்காக கணக்கு எல்லாம்போட்டு, எல்லாவற்றையும் செய்த பிறகு, நான் எப்படி இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு உத்தரவாதம் தர முடியும் என்று இவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்த அதிகாரிகள் சொன்னால் என்ன செய்வது? என்கே எவ்வளவு ஆழம் இருக்கிறது, எவ்வளவு நீளம் இருக்கிறது, என்கே சரிசமமாகச் செய்யவேண்டும் என்று லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து ஆய்வுப் பணிகளை நடத்தியவர்கள், இதற்கு நான் எப்படி உத்தரவாதம் தர முடியும் என்றுகேட்டு, இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தவேண்டும் என்று நீங்கள் சொன்னால் நான் உழைக்கிறேன் என்று இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பேசினால் நான் என்ன செய்வது? இப்படிப்பட்ட முறையில் எல்லா அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஒரு சில அதிகாரிகள் உண்மையாக இருக்கிற காரணத்தால் தான் சில திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடிகிறது. அதற்கு எதிர்க்கட்சிகளின் பாராட்டுக்களையும் பெறமுடிகிறது, அந்த நிலையில் அவைகள் அமைகின்றன என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித்தேவர் அவர்கள் காவிரி நீர் பற்றிக் கருத்தைச் சொன்னார்கள் ஒன்று கருதுகிறேன். அவருக்கு இப்போது நான் அளித்த பதில் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதைப்போலவே, கூற்ற நண்பர்களும் பேசினார்கள், சிலர் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிவசாமி என்று கருதுகிறேன்—அவர்கள் பேசும் போது இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தையும், தஞ்சை மாவட்டத்தையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அப்படிப் பிரிக்கப்படுகின்றபோது அந்த மாவட்டத்தின் தலைநகரம் அந்த மாவட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்கிற கருத்தையும் சொன்னார்கள். மதுரை இரண்டு மாவட்டத்திற்கு தலைநகராக இருப்பதால் தான் இதைச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த அச்சம் எழுந்தது

982 பிப்ரவரி 11]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்று கருதுகிறேன். நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். அப்படி அந்த மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படும்போது, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட குழு அமைத்து, அவர்கள் ஆங்காங்கு மக்களைச் சந்தித்து, மக்கள் கருத்தை அறிந்து, அவர்களின் நல்ல யோசனையை ஏற்று, அவர்கள் கொடுக்கின்ற அந்த நல்ல கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இவைகள் பிரிக்கப்படும் என்பதையும், அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த மாவட்டங்களுக்குப் பெயர் வைக்கின்றபோது, முன்பு நாங்கள் என்ன சொன்னோமோ அந்த உறுதி மொழியை நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்பதையும் இந்த மாமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளும்போது, பல பேருக்கு கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்கும், திருப்தியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆண்டித் தேவர் போன்றவர்களுக்கு சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படும். அதைப்போல் இன்னொரு பெரிய தலைவரின் பெயர் வைக்கலாம் என்கிறபோது மற்றவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் ஏற்படும். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்று அதையும் வைத்தால் அதுவும் சிலருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரலாம். இதையெல்லாம் நாம் உணர்ந்து அந்த பொறுப்புகளை எல்லோரும் பகிர்ந்துகொண்டு நிறைவேற்றுவோம் என்ற எண்ணத்தில் இவைகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த வேலையை நிறைவேற்ற, அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற இங்கே தலைவர்களாக இருக்கும் அந்தந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும் என்றுதான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

நாட்டில் அமைதி இல்லை என்றும், நாட்டிலே அவ்வப் போது அவசரச் சட்டங்கள் போடப்படுகின்றன என்றும் அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே ஒரு ஆட்சி இருந்து விடக்கூடாது என்றும் இங்கே மாமன்ற உறுப்பினவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். நான் அவர்கள் சொன்னதை மறந்துவிட வில்லை; மதிக்கிறேன். அதைப்பற்றி சிந்திக்கவும் வேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்கிறது. அலட்சியப்படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்தத் தேவை அவ்வப்போது ஏன் ஏற்படுகிறது என்று தயவுசெய்து சிந்திக்கவும் அப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டால் கூட அவை அமுல் நடத்தப்படுகின்றனவா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஒரு அவசரச் சட்டம் இப்போது கையில் இருக்கிறது அல்லது நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதைப் பயன்படுத்துகிறோமா, எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்று எண்ணிப் பார்க்கும்போதுதான் ஒரு அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு, வந்தது அந்த நோக்கத்தில்? யாருக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது? எப்படிப்பட்டவர்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது? எத்தகைய செயல்களைத் தடை செய்வதற்காகக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கொண்டுவரப்பட்டது? எத்தகைய வன்முறை எண்ணங்கள் தோன்றக்கூடாது? அதற்கு இடம் தரக்கூடாது என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை எல்லாம் நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள். சிந்தித்துப் பார்க்காமல் நீங்கள் கருத்து சொல்லியிருக்கமாட்டீர்கள். ஆனால் சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது பொதுத் தன்மையில் இருந்து சிந்தித்தோமேயானால் சிலவற்றை நியாயம் என்று சொல்வதற்கு நமது உள்ளம் இடம் கொடுக்கும்.

இந்த 'பந்த்' 19-ந் தேதி நடைபெற்றது. அதைப்பற்றி எல்லோருக்கும் கோபம் இருக்கும். சில சமயங்களில் ஆத்திரம் கூட வரும். துப்பாக்கிச் சூடு, துப்பாக்கித்தானா, இது துப்பாக்கித் துரைத்தனம்தானா என்று கேட்பதுபோல பல கேள்விகள் கேட்கக்கூடும். ஆனால் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு சுடுவதற்காகத்தான் இருக்கிறோம் என்ற நிலைமை இருக்குமானால், அப்படி காவல் துறையினர் செயல்பட்டால், காவல் துறையினருக்கு ஆபத்து வரவேண்டிய அவசியமே இருக்காது.

இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிடும்போது சொன்னதாக எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் கட்டுத்தள்ளுகிறார்கள். கேட்டால் நக்சலைட் என்று சொல்கிறார்கள் என்றார். அதிலும் அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்திலே பேசியவர்களில் பலர் தர்மபுரி பற்றி அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதற்குப் பெயர் தர்மபுரிதான். ஆனால் எதிர் பாராத விதமாக அங்கே அதர்மம் அதிகமாக நடைபெறுகிற நிலைமை ஏற்பட்டதால்தான் அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்வது என்கிற நிலைமை அரசுக்கு கேள்விக்குறியாக வந்து, இதைத்தவிர வேறு வழியில்லையோ என்ற நிலைமை உருவாக் கப்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். நான் விவாதத்திற்காக அல்ல, அனுபவப் பூர்வமாகச் சொல்கிறேன்,

இப்போது சில இடங்களில் சில காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. எங்கே துன்பப்படுகின்றவர்கள், வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ் மக்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கே சென்று தங்களுடைய கட்சியின் கொள்கையை புகுத்தி, அவர்களை ஊக்குவித்து சில வன்முறைகளில் சென்றும்கூட முயற்சி செய்தால்தான் உரிமை கிடைக்கும் என்ற வகையில் சில எண்ணங்களை வைத்து, அவர்களை ஊக்குவிக்கின்றவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்ற செய்தியை நான் சொன்னால் அத்தனைக் கட்சிகளும் அதைத்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஒருவேளை அந்தக் கட்சிக்கு அந்தக் கொள்கை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிற

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

யாராவது ஒருவர் அந்தப் பணியைச் செய்வதாக இருந்தால் அதனால் கட்சிக்கும் கெட்ட பெயர், நாட்டுக்கும் தொல்லை, உயிருக்கும் ஆபத்து வருகிறது.

நான் எதிர்பாராத முறையில், ஒரு பொது நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ள வேலூருக்குச் சென்றுவிட்டு திரும்பி வண்டியிலே வந்தபோது, அங்கே இருந்த மக்கள் சொன்ன சொற்கள், அவர்கள் உரத்த குரலில் கூறிய வார்த்தைகள் வாழ்த்துவதாக இல்லை. வெளியே திருவண்ணாமலையிலும் மற்றப் பகுதிகளிலும் எங்கெங்கே நக்சலைட்டுகள் இருந்தார்கள் என்று நாம் படித்திருக்கிறோமோ, நமக்கு செய்தி கிடைத்ததோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் பொது மக்கள் நடமாட முடியவில்லை; அந்த மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்றுகூறியதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

நக்சலைட்டுகள் என்றால் அவர்கள் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய கொள்கை அல்ல. பல நக்சலைட்டுகள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். பலர் விடுதலை கூட செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நக்சலைட்டுக்களாக இருந்தாலும் இப்போது எங்கள் கட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள், இப்போது அவர்கள் அந்த நிலைமையிலே இல்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அதுபற்றி விசாரித்து அறிந்து அவர்களை விடுதலை செய்யவும் நாங்கள் முன்வந்து இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்கின்றபோது நக்சலைட்டுகள் என்றால் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதைக் கண்டிப்பாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், இது உண்மை.

திரு. ரா. உமாநாத் : நக்சலைட்டுகள் சுடப்படத்தான் வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நக்சலைட்டுகளும், நக்சலைட் அல்லாதவர்களும் என்ற ஒரு பெயர்ப்பட்டியலுடன் இண்டியன் எக்ஸ்ப்ரஸ் பத்திரிகையிலே இரண்டு பக்கத்திற்கு ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. அதிலே ஒவ்வொருவரும் எப்படி சட்ட விரோதமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் என்று விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற போது அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு பெர்சனல் நாலெஜ் இல்லை என்று சொல்கின்றபோது அதைப்பற்றி ஒரு ஜூடிஷியல் என் கொயரி என்ற வகையிலே விசாரணை செய்ய வேண்டாமா? ஆகவே அதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நக்சலைட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களின் பேச்சுக்கள் எல்லாம்தவறானவை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் குறிப்பிட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

கள் சொன்னார்கள். வன்முறையைத் தூண்டுகின்ற பேச்சுக் களை யார் பேசினாலும் அது தவறுதான் என்பது இந்த அரசு கொள்கை. ஆனால் ஒரு சில பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகள் உண்மையாகிவிடும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்பிவிடுவார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படியானால் எத்தனையோ பத்திரிகைகளில் வருகின்றவை எல்லாம் உண்மை என்று நாம் நம்பிவிட்டோமானால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று ஒவ்வொருவரும் கண்ணாடியைப் பார்த்துவிட்டு எங்கேயோ போகவேண்டியது தான். அரசியலை விட்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இப்படிப் பல செய்திகள் வருகின்றன. இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் என்று சொல்கிறார்கள். சில சமயங்களில் இந்த நிருபர்கள், எழுத்தாளர்களுக்கு எல்லாம் சில நல்ல கல்யாண குணங்கள் இருக்கின்றன, பெருந்தன்மையான குணங்கள் இருக்கின்றன. பாராட்டுவதற்குரிய குணங்கள் இருக்கின்றன. கல்யாண குணங்கள் என்பது திருமணத்தை மட்டும் கூறுகின்ற வார்த்தை அல்ல. (குறுக்கீடு) அப்படிப்பட்டவர்கள் எழுத வேண்டும் என்று விரும்பினால் யாரைப்பற்றியும் எதையும் எழுத முடியும். அதற்கு அளவே இருக்காது. ஆனால் நக்ஸைலட்டுகளைப் பற்றி நான் மீண்டும் சொல்கிறேன். படித்தவர்கள், இளைஞர்கள் திரும்பத் திரும்ப நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லி நியாயம் கிடைக்காத நேரத்தில் விரக்தி மனப்பான்மை என்று சொல்லப்படுகிறதே அது போல் அவர்கள் மனதிலே ஒரு துறவு என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, என்ன உலகம் இது நியாயமே இல்லையே என்று சொல்வது போல் அந்த உணர்வுக்கு ஆளாகின்ற இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஏதாவது ஒரு வழியிலே தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்று “இருப்பதும் ஓர் உயிர், அது போவதும் ஓர் முறை, பேர்னால் போகட்டுமே” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை நல்ல வற்றிற்கு என்று வைத்துக்கொள்ளாமல் பேர்னால் போகட்டுமே பத்து பேர் சாகட்டுமே என்று எண்ணி அந்த நிலையில் காரியம் செய்கின்றவர்கள் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள், ஆங்காங்கே தோன்றுவார்கள், அல்லது தோற்றுவிக்கப்படுவார்கள்.

இந்த நிலையில் ஆங்காங்கே உருவாகின்றவர்களைத் தடுக்க வேண்டியது பொறுப்புள்ள மாண்புமிகு உமாநாத் போன்றவர்கள் மற்றும் அரசினுடைய கடமையாகும் என்பதை நான் நிச்சயமாக எண்ணுகிறேன். வன்முறையில் எந்த நாளும் ஒரு ஒழுங்கான அரசியல் அமைப்பை அமைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை உள் நாட்டில் மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டிலே கூட அதைப்பற்றி புரிந்துகொள்ளக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அண்மைக் காலங்களில் நடப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே நமது நாட்டுக்கு, நமது மாநிலத்திற்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்தாகும்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(முற்பகல் 11-10).

அந்த வகையில் எந்தவிதமான பொதுத்தன்மைக்கும் தேவையானது என்று கருதப்பட்டால் கூட, அனுபவப்பட்டவர்களால், தியாகம் செய்தவர்களால், கொள்கைக்காக வாழ்பவர்கள் கூட, அது நியாயமாக உள்ளது தானே என்று எண்ணினாலும் கூட அதில் ஈடுபடுகிற வழி இருக்கிறதே, அந்த வழிமுறைகளைத் தான் நான் சொன்னது, ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறது என்று. ஆகவே தான் கூடுமான வரையில் கைது செய்யத்தான் நாம் விரும்புகிறோமே தவிர, கைது செய்து அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் விரும்புகிறோமே தவிர, வேறு அல்ல.

ஆனால் அது முடியாமல் போய், காவலர்களுக்கு ஆபத்து வருகிறது; அல்லது ஒன்றிரண்டு உயிர்கள் அங்கே இதனால் போய் விட்டது என்ற நிலை வரும்போது, இனி இப்படிப்பட்டவர்களை விடக் கூடாது என்ற வகையில் சொன்னாலும் சரி, தற்காப்பு என்று சொன்னாலும் சரி, தப்பித்து போய்விடக் கூடாது என்ற நிலைமையிலே அப்படி நடந்துள்ளது என்று சொன்னாலும் சரி, காவலர்கள் அந்த நடவடிக்கைகளில் இறங்கி யாருடைய உயிராவது இழக்கப்பட்டக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமேயானால், நமக்கு நிச்சயமாக அதில் மகிழ்ச்சி இல்லை. எனக்கு அந்த அனுபவம் உண்டு. நான் இறந்திருந்தால் என் குடும்பம் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்தவன் நான், படுக்கையில் இருந்தபோது. ஆகவே, இளைய வயதில் உள்ளவர்கள், குடும்பத்தினரை பின்னால் வாழ வைக்கக் கூடிய தகுதி உள்ளவர்கள், இறந்து விட்டால் அந்தக் குடும்பம் என்ன ஆகும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்காமல் இல்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட நடவடிக்கைகளை ஒடுக்குவதற்காக போலீஸ் எடுத்த அத்து மீறிய நடவடிக்கைகள் நியாயம் தான் என்று வாதிடக் கூடிய முதலமைச்சர் அவர்கள், அந்த நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமற்ற ஏதாவது ஒரு நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன். முன்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி விசாரணை புகிற பாடு நமக்கு நன்றாக தெரிகிறது. நீதி விசாரணைக்கே நீதி விசாரணை வேண்டுமோ என்பது போன்ற ஒரு நிலைமை நாட்டிலே உருவாகிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். (மேன்மையைத் தட்டும்ஒலி). (குறுக்கீடு).

[1982 பிப்ரவரி 11]

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, நீதி விசாரணை என்ன பாடுபடுகிறது, நீதி அசாரணைக்கே நீதி விசாரணை தேவையோ என்ற ஐயம் வருகிறது என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார். நீதி விசாரணையின் விளைவாக வந்திருக்கக் கூடிய சில முடிவுகள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக வந்திருக்கிறது என்பதினால் தான், அதற்கு மேலும் விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களா? (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் துரை முருகன் அவர்களும், கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்கு நன்றி கூறுவதிலிருந்தே அவர்களுடைய மகிழ்ச்சி எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் ஒன்றை நான் திருமபத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும். நீதி விசாரணைக்கே நீதி விசாரணை வேண்டுமோ என்ற நிலை நாட்டிலே இருக்கிறது என்று நான் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டு, அரசுக்கு எதிராக ஏதோ தீர்ப்பு வந்துவிட்டது போலவும், அதற்காக நான் கவலைப் படுவதாகவும் யாரும் கற்பனைப் பண்ணவேண்டாம்.

எந்த ஆபத்தும் வரக்கூடிய அளவிற்கோ, எங்கள் மீது பழி சுமத்தக் கூடிய அளவிற்கோ எந்தத் தீர்ப்பும் வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் எந்தக் கமிஷனாக இருந்தாலும் அதை வரவேற்போம் என்பதையும்; இந்தக் கமிஷனை போட்டவனே நான்தான் என்பதையும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அறிவார்கள். அது அவர்கள் அறியாத விஷயம் அல்ல. அதுவும் இந்தக் கமிஷன் நடந்து முடிகிற வரையில் யார் யார் என்ன சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிக்கூட நான் கவலைப்பட்டவன் அல்ல. அதுவும் உண்மை தெரிந்தவர்களின் உள்ளம் சொல்லும்.

ஆகவே, கமிஷன் என்பது பற்றி நான் சொல்கிறபோது, ரே கமிஷனையும், சதாசிவம் கமிஷனையும் சேர்த்துக் எடுத்துக் கொண்டு பாருங்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். எங்கெங்கே யெல்லாம் அவைகள் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன. எங்கெங்கெல்லாம் ஸ்டே வாங்குகிறார்கள், எங்கெங்கெல்லாம் அவைகள் நீண்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை கவனித்தேயாக வேண்டும். ஆகவே, நீதி விசாரணைகள் வேண்டும் என்பதிலே நமக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எத்தகைய காரியங்களுக்கு, அந்தச் செயல்முறைகள் நடந்த பிறகு அவைகளைப் பற்றித் தெரிந்துக் கொள்வதற்காக நீதிவிசாரணை முறையை வைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பது அவசியம். அது தவறாகாது. ஆனால் எதற்கெடுத்தாலும் நீதி விசாரணை தான் என்றால் அதற்கு முடிவே இருக்காது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 11] [(திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நீதி விசாரணையில் உண்மை வெளிவரும் என்றிருக்குமானால் அது நமக்கு மகிழ்ச்சி தான். இதே பால் கமிஷன் முன்பு ஒரு முறை விசாரணை நடந்து தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் ஒரு வழக்கறிஞருக்கும் ஏற்பட்ட தகராறில் நாம் தான் நியமித்தோம், இந்த அரசு நியமித்தது. மன்றமும் ஏற்றுக் கொண்டது. தீர்ப்பும் வந்தது. அதற்குப் பிறகு வழக்கு மன்றத்தில் என்ன பாடுபட்டது என்பதை நாம் பார்த்தோம். இவைகளை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நீதி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்லி விட்டால் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிற நிலைமை நாட்டிலே இல்லை. அப்படி நீதி விசாரணைக்குப் பிறகு ஒரு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய கட்டாயமும் நமக்கு இருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். யார் விசாரிப்பது, நியாயமான முறையில் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வரும்போது அந்தக் காரியங்களை நன்றாகப் புரிந்து அந்த அடிப்படையிலே நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம். இப்போது திருமெய்க்குருான புரத்தில் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே கூறி இருக்கிறார்கள். அங்கேதான் நான் ஒரு பிரச்சனையை அவை முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

குற்றம் செய்கிறார்கள். குற்றம் செய்துவிட்டு அவர்கள் தப்பிவிடுகிறார்கள். அப்படியானால் தப்பிவிடுகிறவர்களைத் தேட வேண்டிய பொறுப்பில் அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள், கண்டுபிடித்து அவர்களைக் கைது செய்யவேண்டிய பொறுப்பு போலீஸுக்கு இருக்கிறது என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் ஆட்சேபணையில்லை. அதற்காக அவர்கள் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் அராஜகமான நடவடிக்கைகளாக இருக்குமானால் அதை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்கிறேன். ஆனால் அப்படிப் போகிறவர்களுக்கு ஆபத்து, அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துத் தாக்கி அவர்கள் உயிரையே பலி வாங்குகிற அளவிற்கு செயலாக, நடவடிக்கையாக மாறுகிறது என்றால் அதிலிருந்து தன்னை தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டாமா? காவல் துறையினரும் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மருத்துவமனைகளிலும் இருக்கிறார்கள். அதே போல் சிலர் இறந்து போயிருக்கிறார்கள். அப்படி இறந்தவர்களுக்காக நாம் வருத்தப்படுகிறோம். ஒரு நியாயமான காரணத்திற்காக இறந்தார் என்றால் இயற்கையாக இறந்தார் என்றால் கவலையில்லையென்றாலும் அப்படியும் கூட சில சமயங்களில் இறந்தவர்களுக்காக அவர்கள் தகுதி, நாட்டிற்கு அவர்கள் தேவை என்று வரும்போது நாம் கண்ணீர் விடுகிறோம் கட்சி சார்பற்ற முறையில்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இது அப்படியல்ல. வாழ் வேண்டியவர்கள் இடைக்காலத்தில் கடப்பட்டு இறக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு அநீதி ஏற்படுகிறது. ஆனால் ஒரு பணியை ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு அந்தப் பணியைச் செய்கிற நேரத்தில் அதை நிறைவேற்றுகிற முறை தவறு என்று சொல்லி அவர்களை சமாதானப்படுத்து அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னால் உயிர் போகிற நேரத்தில், இனி உயிர் தப்பாது என்ற நிலையேற்படும்போது என்ன செய்ய முடியும்? அமரர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசியதாக என்னுடைய நினைவு. புழுவால் எதையும் செய்ய முடியாது. ஆனால் திரும்பத் திரும்ப அதை சித்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்றாலும் அது நெளிந்தாவது தன் எதிர்ப்பைத் தன் வேதனையை உடலால் வெளிப்படுத்த முனையும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது எவ்வளவுதான் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அமைதியாக இருக்க வேண்டும், துப்பாக்கியை எடுத்துச் சுடக் கூடாது என்றாலும் அவர்கள் சாகடிக்கப்படக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்த பிறகு அவர்கள் எப்படி தங்களைக் காத்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியும்?

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர்கள் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு கைது செய்வதற்காகச் சென்ற போது சுற்றி வளைக்கப்பட்டு போலீஸிக்கே ஆபத்து வருகிற போது வேறு வழி என்ன என்ற முறையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அப்படி அல்ல இது என்பதற்கு நாங்கள் சரியான உதாரணம் கொடுத்தோம். திருமெய்ஞ்ஞானபுரம் கிராமத்திற்கு முந்திய கிராமங்களில் போலீஸ் நுழைந்த போது அங்கே ஓவ்வொரு வீட்டுக்குள்ளேயும் நுழைந்து அவர்கள் பித்தனைப் பாணைகள் உட்பட நசுக்கியும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படத்தை உடைத்தும் அங்கே எந்தவிதமான காயமும் எந்தவிதமான தாக்குதலும் இருந்ததாக யாரும் கூறமுடியாதே அப்படியானால் அங்கே போய் நாசம் செய்வது என்ற நோக்கத்தில் அந்தக் கிராமத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்திருக்கிற போது அதே நோக்கத்தோடுதான் திருமெய்ஞ்ஞானபுரம் போய் துப்பாக்கிச் சூடு செய்திருக்கிறார்கள். நான் கூறினேன் பிச்சைக் கட்டளைக் கிராம நிகழ்ச்சி பற்றி.

(முற்பகல் 11-20.)

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எனக்காக பேசியதற்காக நான் முதலில் நன்றி கூறுகிறேன். அவர் பேசியது எனக்கு உதவி செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது. எம்.ஜி.ஆர். படம் அங்கே இருந்தது. அதை உடைத்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். இதிலிருந்து எந்த வெளிப்படுகிறது. எங்களுக்கு ஆதரவானவர்கள்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தான் அப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க; தங்கள் கடமையைச் செய்யப் போகின்ற போது, யார் எதிர்த்தாலும் அவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலிருந்து வெளிப்படுகிறதே தவிர, எம்.ஜி.ஆர். படம் உள்ளே மாட்டியிருந்ததற்காக அவர்கள் கடமையிலே இருந்து தவறு செய்தார்கள் என்று யாரும் கூற மாட்டார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக்காட்ட இது உதவியாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிலரை வீட்டிலுள்ளே சென்று தேட - வேண்டிய அத்யாவசியம் வரலாம். இப்போது கூட அண்மையில், வழக்கு மன்றத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வந்த நேரத்தில், எப்படிப் போய் கண்டுபிடிப்பது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தீர்ப்பு வரப் போகிறது. அப்படி வந்தபிறகு, அதைப் பற்றிப் பேசலாம் என்றாலும், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தவறு நடந்திருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மட்டும் நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அதை நம்ப வேண்டும்.

நேற்றைக்கு முன்தினம் என்று நான் கருதுகிறேன். சிலர் பேசும்போது சொன்னார்கள். நமது திரு அம்பிகாபதி என்றுதான் கருதுகிறேன். காவல் துறையிலே இருப்பவர்கள் வன்முறை செய்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அவர் வரலாற்று அம்பிகாபதியாக இல்லாமல், வன்முறைக் கவி ராபடுபவராக இருக்கிறார். அவர் இப்போது அவையிலே இல்லை. அப்பேர்ப்பட்ட எண்ணத்தை அவர் வெளியிட்டார்கள். ஏதோ பந்த் நடக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் நடக்கிறது அப்போது ஒரு பஸ் போகிறது, சுற்களை வீசும்போது இரண்டு கண்ணாடிகள் உடைந்தால் என்ன நடப்டம். அதற்குக் கூட வேண்டுமா என்று சொன்னார்கள். அந்த வண்டியிலே போகின்ற பொதுமக்களுக்கும் அதனால் துன்பம் ஏற்படுகிறது. அது தொல்லை இல்லையா? ஆபத்து இல்லையா?

சிலர் சொல்வார்கள்—பெரிய யானையை புளியங்கொட்டையால் அடித்து கொன்றுவிட முடியுமா என்று. படாத இடத்தில் பட்டால், உயிர் பேர்கும். தவறி கீழே விழுந்தால், பிறகு எழுந்து 5, 10 அடி நடக்கின்றபோது சிலர் செத்து விடுகிறார்கள். காரணம், மண்டையில் படாத இடத்தில் அடிபடுகிறது. அதைப்போல், அந்தப் பேருந்தில் செல்கின்ற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத வகையில், அந்தப் பேருந்தைத் தாக்குவது, அந்த ஓட்டுநரைத் தாக்குவது, நடத்துனரைத் தாக்குவது, அதிலிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆபத்து விளைவிப்பது என்பது எப்படி நியாயமாகும் என்று கருது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1982 பிப்ரவரி 11]

கிறீர்கள் என்பதை நான் திரு. உமாநாத் அவர்களைக் கேட்கவில்லை; அந்தக் கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதை நியாயம் என்று சொல்ல முடியுமா?

வேலை நிறுத்தம் செய்கிறவர்களை நாங்கள் வேலை செய்து தான் தீர வேண்டுமென்று சொன்னால், அது வேறு. நாங்கள் வேலை செய்ய மாட்டோம், அது எங்கள் விருப்பம், எண்ணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, வேலைக்கு செல்லுகின்றவர்களைத் தாக்குவது, தடுப்பது அல்லது பொது மக்கள் பயணிகள் வண்டிகளில் போகும்போது, அந்த பேருந்துகளைத் தாக்குவது எப்படி நியாயம் என்று சொல்ல முடியும்? இது வேலை நிறுத்தமா? அல்லது வேலைக்குச் செல்லுகிறவர்களை நிறுத்துவதா? எனவே, இது வேலை நிறுத்தமல்ல. வேலை நிறுத்தம் என்றால், வேலைக்குச் செல்ல மாட்டோம் என்று தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, சட்டப்படி எது வந்தாலும் அதைத் தாங்கிக் கொள்வோம் என்று சொன்னால், அது ஒரு கட்சியின் முடிவு. அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் பேருந்துகளிலே போகின்றவர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள்? அவர்கள் தாங்கள் போகவேண்டிய இடங்களுக்குப் போக வேண்டாமா? அவர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய வேண்டாமா? அப்படி பேருந்துகள் போவதைத் தடுப்பதானால், அழிப்பதானால், அதுவும் அவைகள் நாட்டுட்மையாக வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இவைகள் யாருடைய உடைமையாக இருந்தாலும், திரும்ப வாங்கி, மக்களுக்கு அவைகளைப் பயன்படுத்துவது என்றால் எப்படி முடியும்?

தீப்பந்தம் எறிகிறார்கள். தீ பரவுகிறது. கீழே இறங்க முடியாமல் உள்ளே சிக்கிக் கொண்டு அவதிக்குள்ளாகி விடுகிறார்கள். ஆபத்தில் சிக்கிவிடுகிறார்கள். அந்த மக்களின் நிலைமை என்னாவது? அதைத் தடுக்க வேண்டாமா? அதைத் தடுக்க காவல் துறையினர் சென்றால் அவர்களுக்கும் ஆபத்து என்றால் என்ன ஆகும்? இங்கே சிலர் சொன்னார்கள்— இத்தனை கொலைகள், இத்தனை கொள்ளைகள் இத்தனை திருட்டுக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிகமாக நடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் யாரும் தவறாக எண்ணக்கூடாது. எந்தப் போராட்டம் நடந்தாலும் அந்தப் போராட்டத்திற்கு முன்னால் காவல் துறையினர் சிலரைக் கைது செய்கிறார்கள் அவ்வாறு காவல் துறையினர் அவர்களைக் கைது செய்து

982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வெளியே விடுகிற வரையில் குற்றங்கள் குறைகின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை வைத்திருக்கிறேன். அதை நான் சொல்லும்போது தவறாக எண்ணக்கூடாது. அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. எதிர்க்கட்சியாக இருந்து போராட்டம் நடத்தும்போதும் குற்றங்கள் குறைந்தன. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் விடுதலை செய்யப்படும்போது குற்றங்கள் அதிகமானால் நாட்டின் நிலைமை என்னாவது? முப்பத்தைந்து லட்சம் மக்களைக் கொண்ட மாநகராட்சியில் 500 பேர்களைக் கைது செய்து உள்ளே வைத்தவுடன் நாட்டில் குற்றங்கள் குறைகின்றன என்றால் என்ன அர்த்தம்? இது ஒரு அரசியல் கட்சிக்கு எப்படிச் சொந்தமாகும். அரசியல் கட்சிகள் நடத்தும் போராட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறவர்கள் தனியாக இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சி போராட்டத்தில் இறங்கினாலும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் கட்சிக்காரர்களா? அதே போல் பேருந்தை தீயிட்டுக் கொடுத்துகிறவர்கள், கல் எறிபவர்கள் ஆகியவர்களை எல்லாம் கட்சிக்காரர்களாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்போது “இவர்கள் மேல் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள்” என்று கேட்பது எப்படி நியாயமாக இருக்க முடியும்?

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விருப்பமிருக்கிறது. பேராசிரியர் அவர்கள், சொன்னார்கள். அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே இந்தக் கட்சி இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவசரச் சட்டத்தைப் போடுகிறவர்கள் வேண்டுமென்றே போடவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. முன்பு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் செய்வார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டபோது சொண்டு வந்தோம். ஆனால் நாங்கள் அதைப் பயன்படுத்தவே இல்லை. அதற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரம் வந்த பிறகும் போக்குவரத்துப் பணியாளர்களிடத்தில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி அதிக ஊதியம் கொடுத்து பிரச்சினையைத் தீர்த்தோமே தவிர அந்தச் சட்டத்தைப் பன்படுத்தவே இல்லை. சட்டமன்றத்தில் அதைக் கொண்டு வரக் கூடாது என்று சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு அறிமுகப்படுத்த இருந்தததை வேண்டாமென்று தடுத்து நிறுத்தினோம். இந்த அரசின் எண்ணம், எங்கள் எண்ணம் உண்மையில் புதிய புதிய அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து போட்டு எல்லோரையும் பயமுறுத்துவதற்கு அல்ல. நீங்கள் எல்லாம் பயன்படுகிறவர்கள் என்று நான் நம்பவேண்டுமா? அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் பயந்து விடுவீர்களா? “நான் மறைந்திருக்கத் தீர்மானித்தால் யாரும் என்னைக் கண்டு பிடிக்க முடியாது” என்று இதே மன்றத்தில்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவரச் சட்டத்தை வைத்து உங்களை மிரட்டி விடலாம், நிறுத்திவிடலாம் என்று எண்ணியது கிடையாது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து யாரையும் அச்சுறுத்துவது நோக்கமல்ல என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் வள்ளுவர் கோட்டத்தில் பேசும்பொழுது “திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவதைக் கூட தடை செய்யும் அளவுக்கு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரலாமா என்று சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் உணருகிறேன்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். திருக்குறளுக்கு அரசாங்கம் மையம் ஏற்படுத்தி அதிலே சில உரையாசிரியர்களை அமைத்து அவர்கள்தான் எழுத வேண்டுமென்பது முறைதானா? திருக்குறளுக்கு உரை எழுதுவதற்குக் கூட தடை செய்ய அவசரச் சட்டம் என்றால் அது எந்த விதத்தில் நியாயம்?

[முற்பகல் 11-30.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்று என்ன நடந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் முழுமையாக தெரிந்திருந்தால் என் பக்கமே அவர்கள் வாதாடியிருப்பார்கள். அங்கே பேசிய தமிழ்ப் பேரறிஞர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். திருக்குறளுக்கு விளக்கம் தருகிறவர்கள் அதற்கு விவரமான கருத்துக்களை வெளியிடுகிறவர்கள், வெவ்வேறு விதமாக எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொருவருடைய—அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கு ஏற்ப, அவரவர்கள் கொள்கைக்கு ஏற்ப அல்லது நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப, அனுபவத்திற்கு ஏற்ப அவர்கள் ஆய்ந்தியிருக்கிற முறைக்கேற்ப அவர்கள் வெளியிடுகிறார்கள், ஆகவே படிக்கிறவர்கள் எந்தப் புத்தகத்தை வாங்கிப் படிக்கிறார்களோ அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் அந்தக் குறளுக்கு. ஆகவே அது பொருத்தமாக இல்லை. ஆகவே பேரறிஞர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து அவர்கள் இந்தக் குறைக்கு இதுதான் பொருள் என்று எழுதி வைப்பார்களானால் மாணவ மாணவியருக்கு அது பயன்படும். அதிலே சர்ச்சைகள் வராது என்றார்கள். அதற்கு நான் உதாரணத்தையும் சொன்னேன். ஒருவருக்கு, அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு அம்மையாருக்கு நான் தொலைபேசியில் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். இந்தப் போராட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது நாம் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு குறளை நான் படித்து நீங்கள் தயவுசெய்வு படித்துப் பாருங்கள் என்றேன். எந்த எண் என்று கேட்டார்கள், நான்

1982 பிப்ரவரி 11] (திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

சொன்னேன். அவர் படித்துவிட்டு என்னை நீங்கள் விபச்சாரி என்று நேராகச் சொல்லியிருக்கலாமே—இந்த அவையிலே நான் வார்த்தைக்காகச் சொல்லுகிறேன், மன்னிக்கவேண்டும் ஏன் இப்படி மறைமுகமாக நீங்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே என்னிடமிருந்த அந்த குறளுக்கு என்ன விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறதோ அதைப்படித்துக்காட்டி இதுதான் அம்மா அதற்குப் பொருள் நான் அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்றேன். உடனே அவர்கள் படித்துக் காண்பித்து அதுதான் என்றார்கள். அவர்கள் சொன்னது வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவர் மொழியில் எழுதிய குறள் புத்தகம் தமிழ்ப் பேரறிஞர் கன்னியப்ப நாயக்கர் எழுதியது நான் சொன்ன புத்தகம் என்று கூறினேன். அங்கே நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டினேன். இப்படி இருக்கிறது ஆகவே இதுபோன்றவைகளை பற்றி மாணவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் படிக்கிறபோது ஒரு குறளுக்கு இன்னதுதான் பொருள் என்ற வகையில் ஏன் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னேனே தவிர குறளுக்குக் கூட தடை விதிக்க வேண்டுமென்று அவ்வளவு கீழ்த்தரமான புத்தியுடைய ராமச்சந்திரன் இங்கே இல்லை. அவன் இருக்க மாட்டான் என்பதைச் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் தெரிவித்த அந்தக் கருத்து அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த சிந்தனையின் விளைவாக தோன்றிய ஒரு காரணம் என்று கருதினாலும் கூட திருக்குறளுக்கு இருக்கிற பெருமையே கூட பல குறள் கருத்துக்களை வெவ்வேறு விதமான தத்துவ எண்ணங்களைக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பது திருக்குறளுக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய பெருமையாகும். அடியோடு தவறான கருத்துக்கள் என்று சில கருத்துக்களை உரையாசிரியர்கள் யாரேனும் சொல்வார்களானால் மறுக்கக்கூடுமே தவிர பல கருத்துக்களிலே வேறுபாடுகள் வராமல் இருக்கவே முடியாது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் கூட புதல்வர் என்று சொல்கிற சொல்லுக்கும் மக்கள் என்று சொல்கிற சொல்லுக்கும்—பொருள் வேறுபாடு கருதுகிறவர்களும் உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொள்கிறவர்களும் உண்டு. எனவே சொல்லுக்குச் சொல் அது உணர்த்துகிற பொருள், நிலைமை காரணமாக இடம் காரணமாக வேறுபடுவதற்கான வாய்ப்பும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக எழுதப் பட்டு தொடர்ந்து ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு உரையாசிரியர் எழுதி வந்த கருத்துகளிலே வேறுபாடுகள் ஏற்படுவதும் திருக்குறளுக்குப் பெருமையே தவிர அது பெரிய ஒரு குறையாக கருதப்படமுடியாது. எனவே எந்த ஒரு காரணத்தினாலும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்குத் தடைபோட்டுவிடக் கூடிய முடிவுக்கு யாரும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதையும் அதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த அவையிலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேராசிரியர் விளக்கத்தை நான் புரிந்து கொண்டேன். ஏற்றுக்கொண்டேன் என்பதல்ல, புரிந்துகொண்டேன். ஒன்றை நான் குறிப்பிடவேண்டும். குறள் எல்லோராலும் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. வேறு பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றனமற்ற நூல்களைவிட குறள் மிக மிக உயர்ந்தது என்பதிலே நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அதே நேரத்திலே பள்ளி மாணவ மாணவியர்கள் படிக்கும்பொழுது வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் படிக்கின்ற நேரத்திலே தெரிந்துகொள்கிற நேரத்திலே அவர்கள் உச்சரிக்கின்ற நேரத்திலே வேறுபாடான கருத்துக்கள் வருமானால் அது அந்தக் குறளுக்கு இருக்கிற மரியாதையை குறைத்துவிடக் கூடாது என்ற அச்சமே தவிர அந்தக் குறையை அந்தக் தகுதியினால் தான் எத்தனை வேண்டுமானாலும் பொருள் கொள்ளலாம் என்ற அதற்குரிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஒருவர் பேச்சுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கருத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமானால் பேச்சு வன்மையுடையவர்கள் திறமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்று நாம் பெருமைப்பட முடியும்.

ஆனால் நாட்டிலே சர்ச்சைகள் வளர்வதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. எதைப் பொதுநூலாக ஆக்க வேண்டும், தேசிய நூலாக ஆக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்துகிறோமோ, எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கின்றோமோ அதற்கு உரித்தானநிலையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்து அதற்கு உண்டு என்று வரையறுத்து அதிலும் இராமச்சந்திரன் அல்ல, குறள் தெரியாத தமிழ் தெரியாத என்னை வைத்துச் சொல்லவில்லை : அங்கே யிருந்த பெரியவர்கள், பேரறிஞர்கள் சொன்னதைத்தான்—பெயரைக் குறிப்பிடக் கூடாது என்று விட்டு வைத்திருக்கிறேன்—அவர்கள் சொல்லியதைத்தான் பெயரைச் சான்னாலும் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன், சொல்லி விடுகிறேன்—முததமிழ் காவலர் போன்றவர்கலெல்லாம் சொன்னதற்குப் பிறகுதான் நான் அதைச் சொன்னேனே தவிர என்னுடைய சொந்தக் கருத்து அல்ல. அவர் சொன்ன பிறகு, அதைப் பின்பற்றி இன்னும் பலபேர் சொன்னபிறகு, நான் என் கருத்தை இதற்குத் துணையாக வைத்தேனே தவிர வேறல்ல.

இதை வைத்துக்கொண்டு, குறளுக்குக்கூட ஒரு சட்டம் கொண்டுவர விரும்புகிறேன் என்று நான் சொன்னேன் என்று எடுத்துக்கொண்டால், நான் வெளியிலே எதையுமேபேசக்கூடாது என்பதுபோல எனக்கு ஒரு தடைச் சட்டம் அவசரச் சட்டம் போடுவதைப்போல ஆகிவிடுமே தவிர இது வேறாக இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

1922 பிப்ரவரி 11] /திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்)

அதிலும் இந்த அவசரச் சட்டம் என்பது அவசரத்தால் செய்யப்படுகிற சட்டமே தவிர, அவசியத்தால் செய்யப்படுகிற சட்டமே தவிர, நிதானித்துப் பேசி, விவாதித்து, அதற்குப்பிறகு கொண்டு வருவதற்கான இடைவெளி தராத காரணத்தால் இதைக் கொண்டு வந்ததாக வேண்டுமென்ற நிலை வருகிறதே தவிர வேறல்ல என்பதை இங்கே நான் திரும்ப திரும்பச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அந்த அவசரச் சட்டத்திலே சொல்லப்படுகின்றவைகள் எவை என்பதில்தான் மாறுபாடு. இங்கே கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நேற்றையதினம் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது சட்ட அமைச்சரவர்கள் சொன்னதற்குச் சொன்னார்கள். ஒரு விளக்கத்திற்குச் சொல்லும் பொழுது பொது மக்கள் என்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள் (பாது) அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதைப்பற்றிப் பேச்சு நடந்தது அது வேறு விஷயம்.

இதுபோல பொதுக் கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுது யாரிடமிருந்து, எங்கேயிருந்து அந்தக் கருத்துக்கள் வருகின்றன என்று கருதாமல், எத்தகைய கருத்துக்கள் வருகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்ப்பதுதான் இந்த மாமன்றத்திலே இருப்பவர்களின் தகுதி என்பதை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். மற்றவர்கள் புரிய நாம் நடத்திக் காட்டி இருக்கிறோம்.

* அந்த வகையிலே இந்த அவசரச் சட்டம் வருவது, அதை மறுபடியும் அவையிலே கொண்டு வருவதெல்லாம் அவசரச் சட்டத்தை வைத்தே நடத்துவது என்பது அல்ல. அப்படிச் சொன்னால் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசுகளும் கூட அவசரச் சட்டங்களைக்கொண்டு வந்திருக்கின்றன. அதை நான் சொல்வது குறை சொல்வதற்காக அல்ல. அந்தச் சூழ்நிலைகளை மற்றவர்கள் உருவாக்கினால் ஒரு அரசுக்கு அதைச் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்ற நிலையில்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் ஒன்றை மட்டும் நான் படித்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1975 ஆம் ஆண்டு 20 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன ; 1980 ஆம் ஆண்டு 15 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன ; 1981 ஆம் ஆண்டு 19 அவசரச் சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன இதைச் சொல்வதிலிருந்து நீங்கள் தவறு செய்யவில்லையா, ஆகவே, நான் செய்யக் கூடாதா என்கிற கேள்விக்கு நான் வர, வில்லை. அப்படி அவசரச் சட்டத்தை உண்டாக்குகின்ற நிலையை ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் ; அப்படிப்பட்ட அவசரத்தை ஆளுகின்றவர்களுக்கு உண்டாக்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

கிறார்கள். ஆகவேதான், அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டி இருக்கிறதே தவிர இதில் வேறு நோக்கம் இல்லை என்பதை இங்கே நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவசரச் சட்டம் என்ற ஒரு வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு எந்தெந்த ஆண்டுகளில் எவ்வளவு அவசரச் சட்டங்கள் வந்தன என்ற ஒரு கருத்தின் அடிப்படையில் ஒரு விளக்கத்தைத் தர நேரிட்டிருக்கிறது முதல்வர் அவர்களுக்கு. அவசரச் சட்டங்களெல்லாம் கடுமையான அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் அல்ல; ஆனால் கடுமையான அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் அவசரச் சட்டங்களின் வடிவிலே வருவது தான் மிகப்பெரிய தவறே தவிர வசூலிக்க வேண்டிய வரியை வசூலிக்க முடியாத சட்டம் ஏற்படுகிறபொழுதோ அல்லது ஏற்கெனவே நடைமுறையிலே உள்ள ஒரு சட்டம் தொடர்ந்து நீடிக்க முடியாத நிலை, சட்டமன்றம் கூடாத ஒரு இடைக்காலத்திலே ஏற்படுகிறபொழுதோ ஏற்கெனவே உள்ள அரசாங்கத்தினுடைய கடமைகளைத் தொடர்ந்து நீடித்துச் செய்வதற்கான வாய்ப்புகளைத் தரக்கூடிய அவசரச் சட்டங்களைப்பற்றி ஏன் இந்த அவசரச் சட்டம் என்று கடுமையாக யாரும் விமர்சிப்பது இல்லை ஆனால் உரிமைகளை அடக்கக்கூடிய வகையில் வந்து விடுகிறது என்று ஐயப்படுகின்றபொழுதுதான் அப்படிப்பட்ட அவசரச் சட்டங்கள் அதுவும் சட்டமன்றத்திலே வாதிக்கப்படாமல் அவ்வளவு கடுமையான அவசரச் சட்டங்கள் தேவையா என்ற கேள்வி எழுகிறதே தவிர எல்லா அவசரச் சட்டங்களுக்கும் அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அவசரச் சட்டத்தை நம்பியே வாழக்கூடாது என்று சொன்னதற்குத்தான் இந்த விளக்கங்கள். அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். ஆனால் இதிலே போடப்பட்டிருக்கிற அவசரச் சட்டங்கள் பற்றி விரிவாக நான் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அவசரச் சட்டங்களை வெளியிட்ட பிறகு அதைப் பயன்படுத்துகின்ற முறை எப்படி என்பதையும் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றோம் என்றால் இன்றைய தினம் அதைக் கொண்டு உந்தாலொழிய நாளைய தினம் நாட்டிலே அமைதி இருக்க முடியாது என்று இருக்குமானால் கொண்டு வருவார்கள். இன்றைய தினம் யாருக்காவது ஏழைகளுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. என்றால் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடத் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் பற்றி அதவும் ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டம்தான்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதுபோல், கல்லூரி முதலியவற்றிலே ஒழுங்கு ஒழுக்கம் ஏற்படுத்துவதற்காக அவசரச் சட்டம் என்றால் அதுவும் தேவையான சட்டம்தான். இங்கே நான் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்வதால் நான் சொல்கின்ற உதாரணங்கள் எல்லாம் அந்தப் பணியிலே இருக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் பொருத்தம் என்று யாரும் எண்ணிவிடக் கூடாது. ஆகவேதான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு ஒரு செய்தி வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு ஆசிரியர் அங்கே உள்ள ஒரு மாணவியைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முனைந்தார் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அதற்காக ஒரு போராட்டம் ஏற்பட்டு பஸ்ஸிது கல்லை விட்டு வீட்டுவதற்குள் என்றால் பஸ் என்ன செய்தது - அந்த ஆசிரியர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதுபோல் ஒரு மாணவர் தவறு செய்துவிட்டார் ஆசிரியர் சண்டித்துவிட்டாரா; உடனே மாணவர்கள் அது உயர்நிலைப்பள்ளியானாலும் சரி கல்லூரியானாலும் சரி ஆசிரியருக்கு எதிராகப் போராட்டம் அல்லது மாணவர்களுக்கெதிராக ஆசிரியர் போராட்டம் என்றால் இந்தப் போராட்டங்களின் விளைவு எங்கே போய் சேருகின்றது என்பதுதான் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய முக்கியமான ஒரு அவசரமான நிலையாகும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவசரச் சட்டம் என்பதில் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிற அவசரச் சட்டம் தடுப்புக் காவல் சட்டம். அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் காரசாரமாகப் பேசினார்கள், கொஞ்சம் வேகமாகப் பேசினார்கள். நான் இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் யாராக இருந்தாலும் யார் ஆட்சியிலே இருந்தாலும், அதிகாரிகள் கடுமையான சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது சாதாரணமான சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற சட்டத்தைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய செயல் முறை கடுமையாகவும் ஆகும். இல்லை அது மிகச் சாதாரணமான முறையே பயன்படுகின்ற நிலைமையும் ஆகும். ஒரு ஆய்வாளர் சொல்லியிருக்கிறார். நானே என்னுடைய காவல் நிலையத்தில் 20 திருமணங்களை நடத்தி வைத்தேன் என்று—பத்திரிகைகளுக்குச் செய்தி கொடுத்தார். சட்டம் இல்லையா? நலம் செய்து குடும்பங்களை ஒற்றுமைப்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகவே சட்டங்களைக் கையாளுகின்றவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பொறுத்து சட்டங்கள் பயன்படும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், அரசு இப்படி உத்தரவிடுகிறதே, அதைச் செய்தே தீர வேண்டுமென்று விரும்புவதற்குப் பதிலாக இன்னமும் அதிகமாகச் செய்து நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள் இருப்பார்கள். அல்லது இந்த அரசுக்குக் கெட்டப் பெயர் வந்து விட்டுப் போக வேண்டுமென்பதற்காகச் செயல்படக்கூடியவர்களும் எங்கேயாவது ஒருவர் இருவர் இருந்தாலும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இருக்கலாம். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர அந்தச் சட்டத்தை எதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமோ அதற்குப் பயன்படுத்துவோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றை உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்றைய தினமும் அதற்கு முந்தைய தினமும் இங்கே பேசியவர்கள் சாராயக் கடைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலே பேராசிரியர் அவர்கள் மிக மன வேதனையோடு சொன்னார்கள். தவறுகள் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன என்றார்கள். அது எப்படி துணிவோடு நடக்கிறது என்றால் கைது செய்து உள்ளே சென்றவுடன் ஜாமீனில் வெளியே வருகிறார்கள். மறுபடியும் அந்த வேலைகளை அவர்கள் தொடர்கிறார்கள். அதற்கிடையில் யார் யாருக்கு என்ன என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அது கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதுபோல் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருந்தால் கொடுக்கப்படலாம். அதனால், அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம். இவையெல்லாம் இருக்கும்போது அத்தகையவர்களைக் கைது செய்து வெளியே வர முடியாமல் செய்கின்ற நிலைமை என்பது மானால் அதனால் இந்த நாட்டிற்கு நல்லது விளையுமானால் அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதில் தவறில்லை என்பது தான் இந்த அரசின் நோக்கம். கடுமையாக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம் நல்ல எண்ணத்தோடு என்றால் அந்த நல்ல எண்ணத்தோடுதான் இது வருகிறதே தவிர எந்தக் கட்சியையும் பழி வாங்குவதற்காக அல்ல என்பதை நான் இங்கே திட்டவட்டமாகச் சொல்வேன். அந்த எண்ணம் இல்லை.

முதலில் யாராவது கைது செய்யப்படுவார்கள் என்று தோன்றி இருந்தால், எங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் யாராவது தவறு செய்தால் அவர்கள்தான் முதலிலே கை வைக்கப்படுவார்களே தவிர, அதற்குப் பிறகுதான் மற்றவர்கள் என்பதை இங்கே நான் அறுதியிட்டு கூறுகின்றேன். அப்படி பலர் மேல் இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையிலே கூட, அதைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் யாராவது அதிகாரிகளே எங்காவது தவறு செய்தால், அவர்களையும் கைது செய்வதற்கும் கூட இந்த சட்டம் பயன்பட வேண்டி வரலாம் என்பதை நான் சொல்வதை நீங்கள் நம்பவேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோளாகும். ஆகவே அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவது என்பது பழி வாங்குவதற்காக அல்ல.

ஆனால், அதோடு இன்னும் சொல்லுகிறார்கள். பத்திரிகைகளையே தடை செய்ய வேண்டும்; எதிர் கருத்து எழுதினால் அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்தது. 'எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் வீட்டில் சி.பி.ஐ. சோதனை. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் வீட்டில், ராமாவரம் தோட்டத்தில் சி.பி.ஐ. சோதனையிட்டார்களாம்' இந்த 'ளாம்' இல்லை; அது கூட இல்லை. 'சோதனை இட்டார்கள்'. 'பல மணி நேரம் சோதனை இட்டார்கள்', அப்புறம் மாம்பபலத்தில் உள்ள அவருடைய அலுவலகத்தில் சோதனை இட்டார்கள். இப்படி ஒரு செய்தி பத்திரிகையிலே வருகிறது என்றால், அதற்கு என்ன ஆதாரம். இன்கம்டாக்ஸ் ஆபீசர் வந்தால் அது உடனே வெளியே தெரியும் ஒத்துக் கொள்வதிலே நமக்கு ஒன்றும் நடடம் இல்லை, அது எங்கும் நடக்கிற காரியம் சி.பி.ஐ. வந்து தேடுகிறார்கள் என்றால், தேவை இருந்தால் தேடுவார்கள். எங்கே போக வேண்டுமோ போவார்கள். கண்டு பிடிப்பார்கள். தண்டனை கொடுக்கப்பட வேண்டி இருந்தால் சட்டப்படி கிடைக்கும். ஆனால் இல்லாத ஒன்றை, நடக்காத ஒன்றை, இப்படிப் பத்திரிகையிலே நடந்ததாகப் போடுகிறார்கள், இதுபோல செய்திகளைத் தவறாக, வேண்டுமென்றே வெளியிடுகிறவர்களை எப்படி செய்வது. எத்தனையோ முறை சொல்லிப் பார்த்தாகிவிட்டது. எனக்காக இதைக் கொண்டு வரவில்லை. இன்னும் பல இருக்கின்றன. அவைகளுக்காகத்தான் ஆகவே எதிரொலி மேல், அந்த நிர்வாகி மேல், ஆசிரியர் மேல் எல்லாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்றால்—அவர்கள் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள் மறந்து விடக் கூடாது. நானும் கூட மான நஷ்ட வழக்கு போட்டு இருக்கிறேன். ஆட்சிக்கு வந்த 2, 3 மாதங்களில் நான் ஏதோ லஞ்சம் வாங்கினேன் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது. நான் சாட்சிச் சொல்ல இருக்கிறேன். அப்போது உண்மை என்னவென்று வெளியே தெரியும். இதை எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், வேண்டுமென்றே, யாரையும், எதையும்—அது நீதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, வழக்குறைஞராக இருந்தாலும் சரி, போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த அரசியல் கட்சித் தலைவரானாலும் சரி, எழுதுகிறார்கள். நான் இந்தப் பத்திரிகையை மாத்திரம் குறிப்பிடவில்லை. வேறு எந்தப் பத்திரிகையானாலும் இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கு எந்த வழியும் காணப்படவில்லை. பத்திரிகைகளுக்கு என்று ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பினால், அவர்கள் இவர்களுக்கு அனுப்பிக் கேட்பார்கள். அதோடு சரி, அதற்குப் பிறகு என்ன நிலைமை - மீண்டும் அதேபோலத்தான் வெளி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையில்தான், டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் ஒரு வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் கார் வாங்கி விட்டார் என்றோ, ஏதோ ஒரு வழக்கு, அதன் மேல் போட்டிருக்கிறார்கள். வெளியே வந்து விட்டார்கள். வழக்கு நடக்க இருக்கிறது உண்மையா, பொய்யா என்பது அங்கே தெரியும். தெரிந்த

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

பிறகு என்ன நடவடிக்கை என்பதை இந்த மன்றமே உணரும். குற்றம் செய்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டால், ஹண்டே அவர்களுக்கு என்ன தண்டனை என்பது இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கப்படும். அது இல்லையானால் வழக்கு மன்றத்தில் என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப்படுகிறதோ அதற்குரிய தண்டனை என்பது அங்கே அவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இந்த நடவடிக்கைகளை நிறுத்துவதற்கு என்ன வழி. ஏதாவது ஒரு வழி சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். ஏதோ ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து பத்திரிகைகளையே நடத்த முடியாமல் செய்து விட வேண்டும் என்ற ஆசை இந்த அரசுக்கு நிச்சயமாகக் கிடையாது.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. துணைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பாக 'எதிரொலி' பத்திரிகை என்று சொல்லி, சாதாரணமாக பத்திரிகைகள் தவறான செய்திகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். தவறான செய்திகளை, ஒருவர் மீது அவதூறு ஏற்படுகின்ற வகையில் ஒரு செய்தியை பத்திரிகைகள் வெளியிடுமானால், அந்தப் பத்திரிகையை தண்டிக்க ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. 'எதிரொலி' பத்திரிகை மீது கிட்டத்தட்ட 17 வழக்குகள் போடப்பட்டு இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே, ஏற்கெனவே இருக்கும் சட்டத்தின் மூலமே மான நஷ்ட வழக்குப் போடவோ, அல்லது அந்தப் பத்திரிகை நிர்வாகிகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரை தண்டிக்கவோ சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதால், நீங்களே உண்மையிலேயே தவறு செய்கிறபோது அந்தத் தவறைச் சுட்டிக் காட்டி பத்திரிகைகள் எழுத முடியாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இது தேவை இல்லாத ஒரு சட்டம். அதையும் கொண்டு போய் போலீஸ் பாரர்கள் கையில் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். எது தவறு எது சரி என்று தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு போலீஸ் பாரர்கள் கையில் கொடுப்பது முறைதானா என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்த சட்டத்தை யார் மீதாவது பயன்படுத்த வேண்டுமானால், அது பற்றி ஆய்வு செய்ய ஒரு குழுவுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். அந்தச் சட்டம் தெரிந்த குழு அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி நடவடிக்கை எடுப்பது பொருத்தம்தானா என்றும் பார்க்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு தான் நடவடிக்கை தொடர வேண்டிவரும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் இருக்கிறது என்பதால் உண்மையை மட்டுமே எழுதட்டுமே,

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அல்லது இப்படி நடக்கிறது என்று சந்தேகிக்கும் முறையில் எழுதட்டுமே, அதற்கு மறுப்பாவது கொடுத்து விட்டுப் போகலாம். ஆனால் இப்படி நடைபெறுகிறது என்றும், நடந்து விட்டது என்றும் பத்திரிகைகளில் போடுகிறார்களே, அதை எப்படித் தடுப்பது. இப்படி தவறான செய்தி போட்டுள்ளீர்களே, மறுப்பு போட வேண்டும் என்று சொன்னால், 7 காலம் தலைப்பில், 8 காலம் தலைப்பில் போடப்பட்ட அந்த செய்திக்கு எங்கோ ஒரு மூலையில் 'திருத்தம்' என்று சொல்லி போட்டு விட்டு, இருந்தாலும், நமக்கு வந்த தகவல் படி அது சரியானதுதான் என்றும் போடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவைகளுக்குதான் என்னுடைய வருத்தத்தை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய கருத்தையும் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். எந்தக் சாரணத்திற்காகவும் எந்தப் பத்திரிகை மீதும் வீணான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட மாட்டாது. அப்படி எங்காவது செய்யப்பட்டு விட்டால், அதற்காக இந்த மன்றத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். பொறுப்போடு செயல்படுகின்ற எந்த அரசியல் கட்சி மீதும் வேண்டுமென்றோ அல்லது எந்தப் பத்திரிகையின் மீதும் வேண்டும் என்றோ நடவடிக்கை எடுப்பதை இந்த அரசாங்கம் செய்யாது. எங்காவது தவறு நடந்து இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினால், நாங்கள் நிச்சயமாக அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுப்போம் என்கிற உறுதியை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி. எந்தப் பத்திரிகையாவது தவறு செய்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த நிர்வாகி முதலில் கைது செய்யப்பட்ட பின்பு தான் அந்தக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதை முழுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டால் நல்லது. இப்போது என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் கைது செய்த பிறகு அந்தக் குழுவிற்கு அந்த வழக்கை அனுப்பி வைக்கிறோம். அவர்கள் பரிசீலித்து, அவரை வைத்துக் கொள்வது என்றால் தான் வைத்துக் சொல்கிறோம் அதன் பிறகு தான் வழக்கு மன்றத்தில் அது செல்கிறது. ஆகவே, வேறு பாதுகாப்புகள் இல்லாமல் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த இடைக்காலத்தில் அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சிறையில் வைக்கப்பட்டுத்தானே இருப்பார் - மேலும், அந்தக் குழு அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது தவறு என்று சொல்லிவிட்டால் என்ன செய்வது -

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தவறு செய்கின்றவர்கள் மீண்டும் அதே தவறைச் செய்யக் கூடாது என்பது தான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதைத் தவிர வேறு எண்ணம் இல்லை. வேறு பழி உணர்வும் இல்லை. யார் மீடும் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன அந்த விளக்கங்கள் அடிப்படையில் முறையாக நடைபெறக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்குமானால், ஒரு வேளை அது நியாயமாகக் கூட தோன்றக் கூடும். ஆனால், ஆளும் சட்சி அல்லது அரசாங்கம் அல்லது அதை நடத்துகின்றவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் மூலமாக ஏதோ ஒரு பாதுகாப்பைப் பெற முடியும் என்று நம்புவதைப் போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பற்றியும் வேறு கட்சித் தலைவர்கள் பற்றியும் அல்லது அரசாங்கத்தை நடத்தாத வேறு பலரைப் பற்றியும் இப்படித் தவறாக எழுதப்படுகிறபோது, இதே பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமா என்பதையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா — யாராவது வேண்டும் என்றே தவறாக அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களைப் பற்றி எழுதுகிறபோது இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதைப்போல, எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் பற்றியும் யாராவது தவறாக திட்டமிட்டு எழுதுவார்களானால், அப்போது இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடிய நிலைமை உண்டா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பேராகிரியர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இது எல்லோருக்கும் பொருத்தம் உடையது என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்கிறேன். அப்படி இல்லாவிட்டால், திருத்தம் தேவையானால் நாங்களே திருத்தம் கொண்டுவர விரும்புவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எப்படியும் இது பொதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர அரசுக்காக மட்டும் இது பயன்படும் சட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு என்ன வழி செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய, திருத்தம் தேவையானால் அரசே திருத்தம் கொண்டுவர தயாராக இருக்கிறது.

நியாய விலையில் மக்களுக்கு உணவு கிடைக்க வேண்டும் என்பதே இந்த அரசுக்கு மிகுந்த அக்கரை உண்டு. ஏறத்தாழ 16,000 கடைகளை இன்றைய தினம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும் முழுமையாக உணவுப் பொருள் கிடைக்கிறதா,

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதே பலருக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

இங்கே ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 500 குடும்பங்கள் உள்ள இடத்தில் ஒரு நியாயவிலைக் கடை இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை, அந்த எண்ணம் விருப்பம் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களிடமும், அந்தக் கட்சியினுடைய இந்த கொள்கைக்கு யார், யார் சொந்தக் காரராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் இருக்கிறது என்பதை நான் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்; இந்த அரசும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அந்த 500 குடும்பங்களுக்கு ஒரு கடை என்று சொல்லும்போது பணியாளர்கள், எத்தனை பணியாளர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். அதைப்போலவே கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, எத்தனை பேர்கள் பணியிலே ஈடுபட்டால் எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தோம். ஆனால் அந்த வகையில் அதை எப்படி அமுல்படுத்துவது என்பதைப்பற்றி பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்லும் போது அந்தக் கடைகளுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை நாம் தந்தாக வேண்டும்.

ஆளுநர் உரையிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்திச் செய்பவர்கள், நுகர்வோர்கள் — இவர்களே ஒருங்கிணைந்து அமைப்புக்களை உருவாக்கி, இவர்களே அதில் பங்கு தாரர்களாக நடைபெறும் ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்துவதால் இப்படிப்பட்ட அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அது பயன்படுமானால் அதை செய்ய அரசு சிந்திக்கிறது என்ற வகையில் அந்தக் கருத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே எப்போதும்போல், வழக்கம்போல் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் அல்லது ஒரு நண்பர் அவர்கள் சொல்லும் போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எப்படி சரியாக இருக்கும் என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். வாங்குவோர் உற்பத்திச் செய்வோர் — அவர்கள் இருவரும் இணைந்த ஒரு குழு அமைத்து, அதாவது கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்தி அவர்கள் இந்த விநியோகத்தை ஏற்று நடத்த முடியுமா, நடக்கக்கூடியதா என்று கேட்டார்கள். நான் ஒரு சந்தேக விளக்கத்தைப் பெற விரும்பவில்லை; இருக்கிற சந்தேகத்தை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி குறையவேண்டும்; உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறதே தவிர உற்பத்திச் செய்கின்றவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு, அவர்கள் செலவு செய்கிற அளவுக்கு வருமானம் கிட்டவில்லை;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

இலாபம் இல்லை என்பது குறை. இதையும் கூறுகிறோம். ஒரு பக்கம் விலைவாசி உயருகிறது. இன்னொரு புறம் பொருட்களை எந்த அளவுக்கு செலவு செய்து உற்பத்திச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தேவையான அளவுக்கு கிட்டக்கவில்லை. அப்படியானால் இடையிலே யார் நஷ்டப்படுவது என்பதுதான் கேள்வி.

(நண்பகல் 12-00)

பொதுமக்களுக்கு அதிலும் உத்தரவாதமுள்ள சம்பளத்தைத் பெற முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்ற அந்த உழைக்கும் வர்க்கத்திற்காகக் கேட்கக்கூட நாதயற்ற நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் அந்த கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் இன்றைய தினம் அத்தயாவசியமான பொருட்களை வாங்குவதற்காகக் கடைக்குச் சென்றால் அங்கே விலை உயர்ந்திருக்கின்றது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்கு வருமானம் உயர்த்தப்படுகிறதா உயர்த்தப்பட முடிகின்றதா? உயர்த்தும்படி செய்ய யாராவது முன்வந்து கேட்க முடிகிறதா என்றால் முடிவதில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். எவ்வளவு போராட்டத்திற்குப் பிறகு சில இடங்களிலே அது கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதிலே எத்தனை நடவடிக்கைகள்; எத்தனை தகராறுகள்? வெளியிலே இருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று தடை. அவைகளை எல்லாம் செய்த பிறகும் சட்டத்தை விதித்து உத்தரவிட்டதற்குப் பிறகும் இதுதான் நிலைமை என்றால் சாதாரண மக்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? இன்றைய தினம் என்.ஜி.ஓ.-க்களைக் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்காகக் கேட்பதற்கு சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பல சங்கங்களோ சங்கமோ எப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கேட்பதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்பவர்களுக்குக்காகக் கேட்க ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி பலர் மாதச் சம்பளம் பெறுகின்றவர்கள் என்ற நிலைமையிலே அரசினிடத்திலே சம்பளம் பெறுகின்றவர்களாக இருந்தாலும், தனியார்களிடத்திலே சம்பளம் பெறுகின்றவர்களாக இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட பணியிலே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் கேட்க நாடு இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி இல்லாத கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களுக்கு அன்றாடம் வேலை செய்து சம்பாதிக்கிற மக்களுக்கு இந்த விலைவாசி உயரும்போது அதற்கேற்றவாறு அவர்களுக்கும் போதிய வருமானம் வேண்டும் என்று கேட்க யார் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய கருத்துக்களைச் சொல்கிறோம் விலைவாசி உயரக்கூடாது ஏழைகள் கஷ்டப்படு

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வார்கள் என்று சொல்கிறோமே. தவிர அதற்காக என்ன வழி செய்வது என்பது பற்றி யாரும் தனியாக சிந்தித்தோ அல்லது கூட்டாக சிந்தித்தோ இன்னும் எந்த முடிவும் எடுக்க வில்லை, அப்படி எடுப்பதும் அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. ஆகவே நியாய விலைக்கடைகளின் மூலம் நியாயமான விலையில் பொருட்கள் கிடைக்கும் என்றால் அதாவது அவர்களுக்கு கிடைக்கின்றதே என்ற மகிழ்ச்சியாவது அவர்களுக்கு இருக்கும். ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதும் எளிதல்ல.

பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு விலை குறைந்துவிடக்கூடாது. வாங்குபவர்களுக்கு விலை உயர்ந்து விடக்கூடாது. ஆகவே, இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து விலையினை நிர்ணயிக்கின்ற முறையை ஏற்படுத்தி அந்த கடைக்கு அவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பார்களேயானால் வருகின்ற லாபமும் அவர்களுக்கே பங்காகக் கிடைக்கின்ற உரிமை இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சாதாரண மக்களைப் பற்றி அவர்களால் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே வெறும் உத்தரவுகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கையில் இறங்க முடியாது. அங்கே இருக்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையைப் பற்றியும் பரிசீலித்து, வாரத்துக்கு ஒரு முறை அல்லது மாதத்திற்கு இரு முறை அவர்கள் கூடி பேசி இதுதான் விலை, இதைத்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கின்ற அந்த உரிமை அவர்களுக்கு இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதைப்பற்றி சிந்திக்க முடியும். சிந்தித்து பணியாற்ற முடியும். ஆகவே, அந்த எண்ணத்தைத்தான் நாங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆளுநர் அறிக்கையின் மூலமாக என்பதை நான் இங்கே சொல்கின்றபோது அப்படிச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுவீர்களேயானால் தயவுசெய்து யோசனை சொல்லுங்கள். அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் கொண்ட குழுவை அமைப்போம். அதைப்பற்றி சிந்தித்து உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கும் வாங்குகின்றவர்களும் ஒன்றாக இணைந்து அந்தக் கருத்தைச் செயலாற்ற முன் வரட்டும். பிரச்சினை அதிகமாக இருக்க முடியாது. வாங்குபவர்களும் உற்பத்தி செய்பவர்களும் தான் விலையை நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள். இருவருக்கும் கட்டுப்படியாகின்ற விலையைத் தான் அவர்கள் நிர்ணயிப்பார்கள். அப்படி நிர்ணயிக்கப்படுகின்றபோது இந்தப் பிரச்சினை நீண்ட நாட்களுக்குத் தொடராமல் விரைவிலே அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். இந்த எண்ணம் சரியல்லவென்றால் மாற்று கருத்து சொல்லுங்கள்.

மாற்று கருத்தைச் சொல்லி நாம் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தாருங்கள். நாங்கள் அழைத்தால் தயவுசெய்து வந்து உட்கார்ந்து பேசுங்கள் நாங்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்க வில்லை என்றால் மறுத்துக் கூறலாம். ஏற்கவில்லை என்றால்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

ஏற்கவில்லை என்று சொல்லுங்கள் தவறில்லை. ஆனால் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அனைவரையும் வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிகே கருத்து வேறு பாடே இருக்க முடியாது. ஒரு பக்கம் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகின்றது. அதைக் குறைக்க வேண்டும் இன்னொரு பக்கம் விலையினை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் அவர்களுக்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கவில்லை. இது எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினை?

நான் வேடிக்கையாக ஒன்றைச் சொல்வேன். இறைச்சி வேண்டும் ஆனால் ஆட்டைக் கொன்று விடக் கூடாது என்று சொல்வார்கள். ” எப்படிக் கிடைக்கும்? உயர்த்தினால்தான் கட்டுப்படியாகும் என்கிறார்கள். கரும்பு விலையை உயர்த்த வேண்டும், அதை 300 ரூபாயாக ஆக்கிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 175 ரூபாய் என்று கொடுத்திருக்கிறோம். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கொடுங்கள் என்று சொன்னோம். அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர், 300 ரூபாய் வேண்டும், போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, எங்கே போய் நிற்கும் இது? இதைப்போன்ற பிரச்சனைகளையெல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கரும்புக்கு விலை கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்டை மாநிலங்களிலே கொடுக்கப் படுவதைப் போல, தமிழ்நாட்டிலும் கொடுத்தால் என்ன? விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாக வேண்டும் என்று சொல்வதிலே தவறு இல்லை. கர்நாடகத்திலே அரசாங்கம் விதிக்கக்கூடிய அனைத்து விவசாய வரிகளையும் விவசாயிகளுக்கே கிடைக்கும் படி செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல ஆந்திராவிலும் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டும் பர்சேஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த வரிகளிலிருந்து ஒரு பகுதியை மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். முழுவதுமாக கொடுப்பார்களே யானால் இன்னும் 15 ரூ. 20 ரூ. அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும். அதை ஏன் முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கரும்பு விவசாயிகளுடைய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களை வந்து சந்தித்துப் பேசினார்கள். நாங்கள் ஒன்றைச் சொல்லி முதலிலே ஒத்துக் கொண்டார்கள். பிறகு மீண்டும் எங்களைச் சந்தித்து, விவாதித்து அதிகமாக பணம் தருகிற யோசனையைச் சொல்லி, அவர்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிச்சென்றார்கள்.

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். அதுவரையிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அதில் கலந்து கொள்ளவரவில்லை என்றால். (குறுக்கீடு).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கூட்டிய உயர் மட்டக் குழுவில், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். அந்தக் குறிப்புகளைப் பார்த்தாலே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாக புலனாகும். அதில் அரசினுடைய கருத்தும் ஒன்றாக இல்லை. ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக இருக்கக்கூடியவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்களே தவிர, எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி ஏற்பட்ட முடிவு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே குழுவை நாங்கள் தான் அமைத்தோம் ஆனால் அந்தக் குழு சொல்வது அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் இன்னும் ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் பரவாயில்லை என்று சொல்லவேண்டியவரும். ஆனால் விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களை நாங்கள் அழைக்கவில்லை. அவர்களே சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்ட எங்களை வந்து சந்தித்தார்கள். அதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்தோடு. (குறுக்கீடு).

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆந்திரத்திலும், கர்நாடகத்திலும் பூராவும் கொடுப்பதைப் பற்றிச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டிலும் அப்படி கொடுத்தால் என்ன என்று கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கேயெல்லாம் என்ன நிலைமை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே சர்க்கரையினுடைய இனிப்புச் சத்து எவ்வளவு என்றும், இங்கே எவ்வளவு என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதையும் கொஞ்சம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள்கள், அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்பதிலே நான் மீண்டும் அதைப்பற்றி விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். விளக்கம் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கும், அவரவர்கள் யோசனையை தெரிவிப்பதன் மூலம் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அந்தப் பிரச்சனை குறைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். இடைத்தரகர்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்வரி 11]

களை நீக்கியாக வேண்டும். இடைத்தரகர்களை நீக்கியாக வேண்டும் என்றால், அரசு அவைகளை வாங்கி வினியோகிக்க வேண்டும்.

அரசு அவைகளை வாங்கி வினியோகிப்பதற்கு முன், யார் அந்தப் பொருள்களை வாங்குகின்றார்களோ, வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்றார்களோ அவர்களே விற்பனை செய்கின்றவர்களோடு இணைந்து இதில் செயல்படுபவர்களாக இருந்தால் மிகப் பெரிய பிரச்சனைகள் குறைக்கப்படும். ஆங்காங்கு விளைகின்ற பொருள்களின் தரத்திற்கேற்ப, தேவைக்கேற்ப, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதோ, அதற்கேற்ப அந்தந்த ஊர்களுக்கு எவ்வளவு அனுப்பவேண்டும் என்பதற்காகவும் நல்ல முறையில் செயல்படமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன் அவைகளைச் செய்தாக வேண்டும் என்றும் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-10]

அதே நேரத்தில் அரசியலுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது, அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றியல்ல.

மருதுபாண்டியர்கள் பற்றி இங்கே கருத்து சொல்லப்பட்டது. மருது பாண்டியர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் வேண்டும் என்று கேட்டுள்ளார்கள். அதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மூவர் குழு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். யார் உண்மையான வாரிசுகள், அவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதும், அந்தச் சின்னத்தை எப்படி நிறுவுவது என்பது பற்றி அதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அறிக்கை வந்தவுடன் இந்த அரசு அதை நிறைவேற்றும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

இன்னும் பலர் பல்வேறு கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. முகமது இஸ்மாயில் அவர்கள் எல்லைப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் கன்னியாகுமரியைச் சேர்ப்பதற்காகப் போராடியவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதில் தாமதம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு 1982 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 3 ஆம் தேதியிலேயே உத்தரவு போடப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு அது கிடைக்கும் என்பதையும் மேலும் அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராவது இருப்பார்களேயானால் அதற்கு இந்த அரசு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் அதேபோல தமிழ் மொழி காப்பதற்காக தங்களை தியாகம் செய்துகொண்டவர்களுக்கும் இந்த அரசு தக்க நிவாரண உதவி

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்ய முன்வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (கைதட்டல்) அதில் பெயர் மாற்றம்தான் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். அந்த பெயர் மாற்றத்தைக் கொண்டதான் நாங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பாரஸ்ட் ரேஞ்சர்ஸ் பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களை ஏன் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏன் வேலை உயர்த்தப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்காக 32 பேர்களை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கியதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். அது வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேச முடியவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைத்துவிட்டது. அளித்து விட்டார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உச்சநீதி மன்றம் இடைக்கால தடையை நீக்கியது ரிட் மனுக்கள் மீது தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் முழுநேர கிராம அதிகாரிகளை நிரந்தர அடிப்படையில் நியமிக்க வேண்டாம் என்றும் இந்த அவசரச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராம அதிகாரிகளுக்கு ரிட் மனுக்கள் மீது அவர்களுக்கு செலுத்தப்பட்டு வந்த தொகை அவசரச் சட்டத் தேதியிலிருந்து நீதிப்பேராணை மனுக்கள் தீர்மானிக்கப்படும் வரை பிரதிவாதிகள் செலுத்திக்கொண்டே வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது தீர்ப்பு. தீர்ப்பில் இப்படி குறிப்பிட்டதை விண்ணிக்கிறீர்களே என்று ஒரு சிலர் பேசுகிறார்கள், கருத்துக்கள் வெளியிடுகிறார்கள். அதே நண்பர்கள் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருந்தார்களானால் அந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்களே சொன்னார்கள் அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் தந்தாகவேண்டும், நஷ்டஈடு தரவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்போது வழக்குமன்றத்தின் தீர்ப்புப்படி நடந்து கொண்டால் இவ்வளவு நஷ்டத்திற்கும் நீங்கள்தானே காரணம் என்கிறார்கள். இதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பியவர்களில் அவர்களும் உண்டு என்பதில் உங்கள் கவனத்தைத் திருப்புவதோடு, அதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள், அது வேறு வழியில் நடந்தால் கூட நீங்கள் சந்தோஷப்பட வேண்டும், மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல பிரச்சனைகள் — நான் இரண்டு மணி நேரத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். என்று சொன்ன காரணத்தால் அதைக் குறைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

அவியனூர் என்ற இடத்தில் ஆதிதிராவிடர்களே இல்லை. நாமிநேஷன் தாக்கல் செய்வதற்குக்கூட அங்கே ஆள் இல்லை. அதை எப்படிச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள் என்ற குறைபாடு சொல்லப்பட்டது. எனக்கு வந்த தகவல்படி, அவியனூர் ஊராட்சி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய பிரிவு 30 (ஏ) இன் கீழ் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு கடைசியாக வெளியிட்டுள்ளதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு விவரம் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. இதுபற்றி 1982 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் தான்கிடைக்கும். எனவே, 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையிலே செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. அவியனூரைப் பொறுத்த வரையில் 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 48.18 விழுக்காடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மொத்த ஜனத் தொகை 1,035. அதிலே 523 ஆண்கள்; 512 பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவியனூர் ஊராட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இல்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது, 1982 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 8 ஆம் நாள் தினத்தந்தியில் வெளியானது. இதுகுறித்து தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அறிக்கை பெறப்பட்டது. அவியனூர் ஊராட்சியில் 1961 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி விவரம் பின்வருமாறு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஜனத் தொகை 1,388. இதர வகுப்பினர் 1,412. 1964 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 2 ஆம் நாளை ஊரக வளர்ச்சி இணை ஆணையாளர் ஆணைப்படி, அவியனூர் ஊராட்சி அவியனூர் என்றும், அழகியபெருமாள் குப்பம் என்றும் இரு ஊராட்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக முன்பு இருந்த ஆதி திராவிடர் குடியிருப்பு தவிர, எஞ்சிய வருவாய் கிராமம் அவியனூர் ஊராட்சியாகும். அழகிய பெருமாள் குப்பம் என்பது ஆதி திராவிடர் குடியிருப்பு, இதர மக்கள் குடியிருப்பு, ரெட்டிக் குப்பம் மற்றும் அவியனூரிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட குடியிருப்பு ஆகியவைகளைச் சேர்த்து உருவாக்கப்பட்டதாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஊராட்சியின் பெயர்—அவியனூர். மொத்த ஜனத் தொகை 2,148. தாழ்த்தப்பட்டோர் 1,035. அழகிய பெருமாள் குப்பத்தில் மொத்த ஜனத் தொகை 924. தாழ்த்தப்பட்டோர் தொகை 430. இப்போது நேரடியாகப் பார்வையிட்ட போது, முன்னால் அவியனூர் ஊராட்சியிலிருந்து அழகிய பெருமாள் குப்பம் ஊராட்சிக்கு மாற்றப்பட்ட அவியனூர் ஆதித் திராவிட மக்கள் தொகை, தவறுதலாக மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது அவியனூர் ஊராட்சியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள என்று தெரிய வருகிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தெரிவித்துள்ளார். தவிர, முன்னால் அவியனூர் ஊராட்சியிலிருந்து ஆதித் திராவிட குடியிருப்பு முழுவதும், அழகிய பெருமாள் குப்பத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருப்பதால், இப்போது அவியனூர் ஊராட்சியில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லை என்பது உண்மைதான் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தெரிவித்துள்ளார். அண்ணா கிராம ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள ஊராட்சிகளில், அவியனூர் ஊராட்சிக்கு அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தொகை அதிக விழுக்காடுள்ள ஊராட்சி அழகிய பெருமாள் குப்பம் ஊராட்சிதான் என்றும், இந்த ஊராட்சியில் உயர்நீதி மன்ற தடை நீக்கப்பட்டதும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கலாம் என்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பரிந்துரை செய்துள்ளார். இதை நான் படித்ததற்குக் காரணம்.....

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எங்களால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட குறைபாடுகள் உண்மைதான் என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கடிதம் மூலமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு குறைபாடுள்ள நிலையில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவியனூர் ஊராட்சியில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லையென்று அறிவிக்கின்ற நிலை இருக்கின்றபோது, அந்த ஊராட்சி மன்றம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எப்படி தனியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்க முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த காலத்தில், எப்படி எப்படி மாற்றம் கொண்டு வந்தார்கள், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை அடிப்படையிலே எப்படிப் பிரித்தார்கள் என்பதையும் நான் படித்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு விவாதித்து, இன்றைக்கு அரசிடமுள்ள புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லி, அதிகாரிகள் கொடுத்துள்ளதைத் தெளிவாக்கி, அது உண்மைதான் என்று சொன்னால், இதை எப்படிச் சேர்த்தீர்கள் என்ற கேள்விக் கே இடம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம்.

(பிற்பகல் 12-20.)

அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவலில் இருந்து அது எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரத்தை வைத்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். தவறாக இருப்பின் எடுத்துச் சொல்வார்களானால் அதுதான் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று, உதவிகரமான நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அவியனூர் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார்கள். அப்போது கலெக்டர் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தீர்களா? அதைப் பற்றி, கலெக்டர் விசாரித்தாரா?

[1982 பிப்ரவரி 11]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தகவலைத் தருவதற்குக் காரணம்— எதிர்க்கட்சி தலைவர் அறிக்கை தினத்தந்தி பத்திரிகையில் வந்தது; அதைப் பார்த்தவுடன் 'இப்படி வந்திருக்கிறது; இதற்குப் பதில் என்ன என்று கேட்டு வந்த பதிலைத்தான் தந்திருக்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அந்த ஊர் மக்கள் எங்கள் ஊரில் அரிசனங்களே இல்லை என்று கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் கொடுக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : குறுக்கீட்டை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அந்த நிலைமை என்று வெளியிட்ட பிறகு மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் தவறு செய்து விட்டால் என்று சொல்லுவது போல் 'அது எப்படி' என்று கேட்டார்கள். அதை விதண்டாவாதம் என்று சொல்லுவதா அல்லது ஏதோ விவாதம் புரிய வேண்டுமென்ற ஆசையில் சொல்லுவது என்று தான் கருத வேண்டும்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : இந்த சர்க்கையில் நான் சம்பந்தப்பட்டவன் என்பதால் விளக்கத்திற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒரு அரிசன மகனே ரெட்டி குப்பம், அழகிய பெருமாள் குப்பம், அவியனூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் சேர்ந்து இருந்து தொடர்ந்து முன்னர் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் தங்கவேலு அவர்களே தலைவராக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு அங்கே அரிசன மக்களே தலைவராக வந்து விடுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அதைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் செய்யப்பட்டது. இதனால் அரிசன மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமை கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இதுபோன்று பல இடங்களில் இந்த அவல நிலைமை இன்றும் இருக்கிறது. வருங்காலத்திலும் வரக்கூடும். ஆகவே, வருங்காலத்தில் இந்த நிலைமை ஏற்படாதவாறு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்லியதைப் பற்றி நான் விசாரித்து எந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எப்போது அப்படிச் செய்யப்பட்டது என்பதை இந்த அவையில் தெரிவிக்க முனைகிறேன்..

திரு. துரைமுருகன் : கலெக்டருக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் கொடுத்த பெட்டிஷன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

1982 பிப்ரவரி 11]

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அவியூர் கிராமத்தில் ஆதித் திராவிடர்கள் இல்லாத நிலைமை 1965 ஆம் ஆண்டில் உத்தரவு என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதைத் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களும் உறுதிப்படுத்தினார்கள். எந்தச் சூழ்நிலையில் அவியூர் கிராமத்தில் ஆதித் திராவிடர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தாலும் இன்றைக்கு தனிப் பஞ்சாயத்தாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு அந்தப் பஞ்சாயத்தில் ஊராட்சி மன்ற தலைவர் தேர்தலில் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யக்கூட, வாக்காளர் பட்டியலில் ஆதித் திராவிடச் சகோதரர் அல்லது சகோதரி பெயர் இல்லாத நிலையில் எப்படி அந்த ஊரில் தேர்தல் நடைபெறும்? அந்த இயல்பை குறித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையிட்டும் கூட கவனிக்காத காரணம் என்ன? இத்தகைய ஓட்டை உடைசல் நிறைந்த சட்டத்தினால்தான் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடைபெறாமல் போய்விட்டது என்பதை இப்போதாவது அரசு உணருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓட்டையா உடைசலா என்பது எல்லாம் நதியிலே போகும்பொழுதுதான் தெரிகிறது. நாம் நல்ல மாலுமி என்றுதான் கருதுகிறோம் நல்ல நிபுணர்கள் என்று நம்புகிறோம். ஆனால், அவர்கள் கேள்விகள் கேட்ட பிறகுதான் பதில் சொல்ல வேண்டிய பழக்கத்திலே வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது வழக்கத்தை மாற்றுவதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆதி திராவிடர்களுக்கு இந்த அரசு வந்தபிறகு இதுவரையில் 11,355 வீடுகள் கட்டித்தரப்பட்டுள்ளன. மேலும், கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 60,399 வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், 27,774 வீடுகள் நடப்பு ஆண்டில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலால் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40 ஆயிரம் வீடுகள் வீதம் 2 இலட்சம் வீடுகள் கட்ட அரசு முடிவு எடுத்து ஆணையிட்டுள்ளது. மேலும், 67,334 வீட்டு மனைப்பட்டாக்கள் ஆதி திராவிடர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளையெல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் தேர்தல் நேரத்திலே நாங்கள் என்ன என்ன சொன்னோமோ அவைகளை எந்த வகையில் செய்வாற்றுகிறோம் என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் என்பதை இங்கே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக 4-ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே ஆதி திராவிடர் மலைவாழ்மக்கள் நலனுக்காக மத்திய அரசு ஆதரவுத் திட்டத்தின் கீழ் மைய அரசு 206.80 இலட்சம் ஒதுக்கியது.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

மாநில அரசு அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செலவிட்டது 244.99 இலட்சமாகும். இதிலிருந்து மாநில அரசு மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகையை விட அதிகமாகவே ஒதுக்கியிருப்பது மன்கு விவங்கும். எனவே, உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ளதைப்போன்று வேறு எந்தப் பணிக்கும் நிதி மாற்றமோ நிதிப்பயன்படுத்தியமையோ நடைபெறவில்லை என்பதை தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1980-81-ஆம் ஆண்டில் மைய அரசு திட்டங்களுக்கு 244.02 இலட்சம் மட்டுமே இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்டது. ஆனால், இத்திட்டங்களுக்கு 469.26 இலட்சம் ஆதி திராவிட நலத் திட்டங்களுக்காக மாநில அரசு செலவு செய்து வருகிறது. ஆகவே, நிதிமாற்றமோ அல்லது நிதி பயன்படுத்தாமையோ இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்லுகிறபோது நிதி மாற்றம் என்று சொன்னார்கள். நான் தான் அதைச் சொன்னது. நான் சொன்ன வருஷமானது 1974-75-இல் பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்ற தலைப்பிலே வந்த பணம் செலவு சரியாக இடப்படவில்லை என்று இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லப்பட்டதை நான் சொன்னேன். இந்த 20 மாதங்களில் மாற்றப்பட்டதாக பத்திரிகைகளிலே வந்ததாகச் சொல்லப்பட்டு திரு. இளையபெருமாள் சொல்வது தவறு என்று கூட அமைச்சர், காரியதரிசி அறிக்கைகள் மூலம் வந்தது. நான் இப்போது சொல்வது கூட வட இந்தியாவிலே தான் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட்ஸ் என்பதை பேக்வர்ட் என்று சொல்வது, இங்கே ஷெட்யூல்ட் கேஸ்ட், பேக்வர்ட் கிளாஸ், மோஸ்ட் பேக்வர்ட் கிளாஸ் என்பது நம்முடைய மாநிலத்திலே சொல்வது. அப்படி அந்த பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது ஒன்று. மற்றொன்று கல்விக்காக கல்லூரியில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு கொடுக்கிற பணம், மத்திய அரசு கொடுக்கிற பணத்தைத்தான் கொடுக்கிறார்களே ஒழிய, அவர்களுக்கு மாநில அரசு உதவித் தொகையாக கல்லூரியிலே செலவழிக்கின்ற தொகைக்கும் அதிகமான தொகை 1967 ஆம் ஆண்டு திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பணத்திலே செலவு போக அதிகமான செலவு கல்லூரிகளிலோ, பள்ளிகளிலோ உண்டாகுமானால் அதை மாநில அரசு கொடுத்து வந்தது. அந்த உதவியும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்திலே நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியும் இருக்கிறேன், சொல்லி இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1974 பற்றிப் பேசவில்லை. 1982-இல் என்ன செய்யப்போகிறோம், 1981-இல் என்ன செய்தோம் என்பதைப்பற்றி நாம் சொல்லவேண்டும் இப்போது. அந்த விசார

1982 பிப்ரவரி 11] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ணையில் இறங்காமல் நாங்கள் கெய்தது சரியாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பதிலே உங்கள் மகிழ்ச்சியிலே நாங்கள் பங்கு கொண்டு 1981-82-இல் ஒழுங்காக நடந்திருக்கிறது.....

(பிற்பகல் 12-30)

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பழைய கதைக்காகச் சொல்லவில்லை. அது பத்திரிகைகளில் வருகின்றபொழுது கேட்கின்ற கேள்விகளாகச் சொல்லி வந்தது. 1980-81-ஆக இருந்தாலும், 1981-82 ஆக இருந்தாலும், கல்லூரிகளிலேயும், பல்கலைக் கழகங்களிலேயும் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பது போதுமானது அல்ல. மத்திய அரசு கொடுப்பதைத்தான் கொடுக்கிறீர்கள். அதற்கு அதிகமான செலவைத் தாங்கள் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே இப்பொழுதாவது கருணாகூர்ந்து, அவர்கள் படிக்கின்ற கல்லூரிகளில் செலவாகின்ற அளவிற்கு உண்டான நிதியைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாக நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவோம். ஆனால், அதே சமயத்தில், பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான நிலையிலே—நான் அதைப் பொறுமையாகச் சொல்லவில்லை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்குக் கல்லூரியிலே கிடைக்க வேண்டிய பணமெல்லாம் கொடுக்கும்பொழுது இந்த மாணவர்களுக்கும் இந்தக் கஷ்டநிலையிலே இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை அரசு யோசித்து வருங்காலத்திலேயாவது தந்தால் முதலமைச்சரவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிப்பேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் இந்த அரசு மத்திய அரசு கொடுத்ததை விட அதிகமாக ஒன்றும் கொடுக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு எண்ணத்தை நான் சொன்னால், யாரும் தவறாகக் கருதக்கூடாது.

ஒரு பொறியியல் நிபுணர் மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்று பதவிக்கு வந்து சம்பாதிக்கிறார். அதே போல மருத்துவத் துறையிலேயும் வருகிறார்கள். இது போன்று பல துறைகளில் அவர்கள் மக்களுடைய வரிப்பணத்திலிருந்து படித்துப் பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள்; அது மைய அரசானாலும், மாநில அரசானாலும், பதவிக்கு வந்த பிறகு தங்களைப்போன்று படிக்கின்றவர்களுக்கு அவர்கள் என்ன உதவிகளைச் செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற நிலையிலுள்ளவர்களாவது சிந்திப்பார்களேயானால் அது கொஞ்சம் உதவியாக இருக்கும். இதைப்போன்ற சந்தேகங்களெல்லாம் ஏற்படாமல் அது உதவிகரமாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல வேளைகளில் நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கருதுகிறார்கள். நாம் எல்லாம் ஒன்று

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1982 பிப்ரவரி 11]

சேர்ந்தால் எதையாவது நல்லது செய்ய முடியும். ஆகவே, ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுக்காக எதையாவது செய்வோம் என்று முடிவெடுத்துக்கொண்டோமானால் அது நிச்சயமாக நல்ல முடிவாக இருக்கும் என்று சொல்லி, நிறையக் குறிப்புகள் இருந்தாலும், மேலவையில் பாக்கியை வைத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, இரண்டு மணி நேரம் கேட்டேன், இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேலேயும் ஆகி விட்டது. ஆகவே, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொண்டு, இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, சில கட்சிகளின் சார்பாகத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பற்றி நீதி விசாரணை நடத்தப்படாததைப்பற்றிக் குறிப்பிடாததைப்பற்றித் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதில் அரசின் நிலை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆர். டி. ஓ. அவர்கள் விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருவாளர்கள் டி. மணி, கே. எம். தங்கமணி ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எஸ். இராசாராமன், எல். பலராமன். ஏ. சந்திரசேகரன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவனாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் ப. நெடுமாறன், சு. பாலன், பி. முகமது இஸ்மாயில் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர். : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“ ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் பெற வேண்டும்—

1982ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரித் திங்கள் 1ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர் ”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.